

Enhed		Samlenotat til ECOFIN 7. november 2014	
International Øko- nomi			
Sagsbehandler DEPTLK	1.	Forstærket samarbejde om afgift på finansielle transaktioner (FTT) - <i>Status</i> KOM(2013)71 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	Side 3
Koordineret med			
Sagsnr. 2014 - 20094	2.	Standardiserede momsafgivelser - <i>Orienterende debat (under eventuelt)</i> KOM(2013)721 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	Side 10
Doknr. 175796			
Dato 03-11-2014	3.	Moder/datterselskabsdirektivet - <i>Politisk aftale</i> KOM(2013)814 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Skatteministeriet	Side 16
	4.	Betalingstjenestedirektivet og forordning om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner - Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2014, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse. KOM (2013)547, KOM (2013)550 Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	Følger
	5.	Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken - <i>Udkast til rådskonklusioner</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	Side 18
	6.	Opfølgning på Det Europæiske Råd d. 23.-24. oktober 2014 - <i>Udveksling af synspunkter</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet	Udgået
	7.	Klimafinansiering - <i>Udkast til rådskonklusioner</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og	Side 22

- Finansministeriet
8. Evaluering af det styrkede tilsynssamarbejde i EU28 (EBA mv.) Side 25
- *Udkast til rådskonklusioner med henblik på vedtagelse uden drøftelse*
KOM(2014)508, KOM(2014)509.
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet
 9. Kreditinstitutters bidrag til afviklingsfonde Side 28
- Tidlig forelæggelse
KOM-dokument foreligger ikke
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet
 10. Revision af direktiv om forsikringsformidling (IMD) Side 33
- Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2014, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse.
KOM(2012)360
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet
 11. Forordning vedr. rapportering og gennemsigtighed for værdipapir- Side 41
finansieringstransaktioner
- Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (ECOFIN) den 7. november 2014, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse.
KOM(2014)40
Materialet er udarbejdet af Økonomi- og Indenrigsministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet
 12. Forslag til ændringsbudget 6 til EU's 2014-budget Side 48
- *Udveksling af synspunkter*
KOM(2014) 649
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Økonomi- og Indenrigsministeriet

Dagsordenspunkt 1: Forstærket samarbejde om afgift på finansielle transaktioner (FTT)

KOM(2013) 71

Resumé

ECOFIN d. 7. november 2014 ventes at have en statusdrøftelse i sagen om et forstærket samarbejde om en afgift på finansielle transaktioner (FTT). Siden forslaget fremsættelse har der været forhandlinger på politisk og teknisk niveau. Der er endnu ikke fremlagt et samlet kompromisforslag i sagen. Det er fortsat uklart, hvilken form for FTT der evt. vil kunne opnås endelig enighed om.

Sagen er beskrevet i et prioriteret uddrag. Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om forslaget til forstærket samarbejde oversendt til Folketingets Europaudvalg i april 2013. Der henvises desuden til samlenotat om det forstærkede samarbejde forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 6. maj 2014.

Baggrund

EU-kommissionen fremsatte sit forslag til direktiv om beskatning af finansielle transaktioner (Financial Transaction Tax – FTT) d. 14. februar 2013 som led i et såkaldt forstærket samarbejde herom. Forslaget blev fremsat i opfølgning på, at 11 lande – Tyskland, Frankrig, Belgien, Portugal, Østrig, Grækenland, Slovenien, Italien, Spanien, Estland og Slovakiet – anmodede Kommissionen om at kunne indlede et forstærket samarbejde om en FTT. Se bilag 1 for beskrivelse af forstærket samarbejde.

Formålet med forslaget er ifølge Kommissionen at øge koordineringen af nationale ordninger for beskatning af finansielle tjenesteydelser. En øget koordinering heraf vil ifølge Kommissionen bidrage til en styrkelse af det indre marked. Kommissionen fremhæver desuden vigtigheden af at sikre, at de finansielle institutioner yder et rimeligt bidrag til dækning af omkostningerne forårsaget af den globale økonomiske og finansielle krise, og at den finansielle sektor beskattes på lige fod med andre sektorer.

ECOFIN vedtog d. 22. januar 2013 en bemyndigelse af det forstærkede samarbejde efter forslag fra Kommissionen, idet ECOFIN vurderede, at kriterierne for forstærket samarbejde var opfyldte. Skridt mod et forstærket samarbejde om en FTT skal ses i lyset af, at drøftelserne på EU-niveau har vist, at der ikke kan opnås den nødvendige (enstemmige) støtte til Kommissionens forslag til FTT eller indførelse af en anden form for finansiell transaktionsafgift i alle EU-lande (EU27-forslaget). EU27-forslaget blev således forkastet på ECOFIN i juni 2012, da vurderingen var, at det ikke var muligt inden for et rimeligt tidsrum at opnå enstemmighed om forslaget.

ECOFIN diskuterede senest sagen om det forstærkede samarbejde om en FTT d. 6. maj 2014. De deltagende lande har diskuteret sagen uformelt ved forskellige lejligheder.

Kommissionens forslag til det forstærkede samarbejde forhandles på teknisk niveau i Rådet (i skattearbejdsgruppen Working Party on Tax Questions – Indirect Taxation), hvor alle 28 EU-lande, heriblandt Danmark, deltager i drøftelserne. Kun deltagende lande har stemmeret om forslaget.

Indhold

Kommissions forslag til FTT i det forstærkede samarbejde ligger generelt på linje med EU27-forslaget, idet Kommissionen har foretaget visse justeringer af EU27-forslaget, særligt mhp. at imødegå omgåelse og unddragelse af afgiften.

Forslaget til forstærket samarbejde

Ifølge Kommissionens forslag skal en afgift som hovedregel pålægges finansielle transaktioner, hvor mindst en af deltagerne i transaktionen er en finansiell institution mv., der ifølge forslaget anses for etableret i et land, som deltager i det forstærkede samarbejde. Afgiften pålægges, hvad enten den finansielle institution handler for egen regning, for en anden persons regning eller på vegne af en part i en transaktion.

Kommissionens forslag til FTT har et bredt anvendelsesområde og omfatter transaktioner med generelt alle værdipapirer og andre finansielle instrumenter. Det gælder fx transaktioner med aktier, obligationer og investeringsbeviser. Det gælder desuden pengemarkedsinstrumenter, genkøbsaftaler (repo'er) og afledte finansielle instrumenter (derivater), som fx optioner, forwards, futures og swaps.

Forslaget fastlægger regler (beskatningsprincipper) for, hvornår en finansiell institution mv., som er part i en finansiell transaktion, iht. forslaget skal betragtes som etableret i et deltagende land og derfor skal betale afgift til dette land. Der er således ifølge Kommissionens forslag to beskatningsprincipper (hvoraf blot et enkelt skal være opfyldt), som bestemmer om en transaktion beskattes og i givet fald hvilket deltagende land, som kan beskatte transaktionen. Disse principper er:

- Et bredt etableringsprincip (modpartsprincippet), som indebærer, at der skal betales FTT til et deltagerland, når der handles med (eller mellem) finansielle institutioner mv. fra det pågældende deltagende land. Dette princip ligger til grund for både det oprindelige EU27-forslag og det nye forslag.¹
- Et udstedelsesprincip, som indebærer, at der skal betales FTT til et deltagerland, hvis der handles et værdipapir udstedt i det pågældende deltagende land mellem parter, som er etableret uden for de deltagende lande. Dette princip er nyt ift. EU27-forslaget.²

Etableringsprincippet har ifølge Kommissionens forslag prioritet over udstedelsesprincippet, dvs. det vurderes først om en finansiell institution, som indgår i en transaktion, opfylder betingelserne for beskatning efter etableringsprincippet og – for finansielle institutioner uden for de deltagende lande – evt. derefter udstedelsesprincippet.

Kommissionen foreslår en minimumsharmonisering af afgiften, hvilket indebærer, at medlemslandene selv kan fastsætte det nationale afgiftsniveau højere end et minimumsniveau. Minimumssatsen er 0,1 pct. af handelsværdien for alle finansielle transaktioner bortset fra handel med derivater, hvor minimumssatsen er 0,01 pct. af værdien af de underliggende aktiver. Afgiften skal afregnes af de finansielle institutioner mv.

ECOFIN d. 7. november 2014

ECOFIN d. 7. november 2014 ventes at have en statusdrøftelse af sagen om det forstærkede samarbejde mhp. det videre tekniske arbejde.

De deltagende lande fremsatte ifm. drøftelsen af sagen på ECOFIN d. 6. maj 2014 en fælles erklæring, som bl.a. siger, at de deltagende lande har til hensigt, at:

- Arbejdet med indførelse af en FTT i de deltagende lande skal tage udgangspunkt i en trinvis indførelse.

¹ Etableringsprincippet i den foreslåede form betyder bl.a., at danske finansielle institutioner iht. forslaget vil blive anset som etableret i et deltagende land i det omfang, de handler med finansielle institutioner i deltagende lande – uafhængigt af hvilke værdipapirer der handles. Dvs. en dansk bank, der handler en dansk aktie med en tysk bank, vil blive anset for etableret i Tyskland og dermed blive afgiftspligtig til Tyskland.

² Udstedelsesprincippet betyder i den foreslåede form fx, at danske banker ville skulle betale FTT til et deltagende land, hvis de handler med et værdipapir udstedt i et deltagende land, fx til Tyskland hvis der handles med en aktie udstedt af et selskab i Tyskland.

- FTT'en vil under den trinvise indførelse først omfatte aktier og nogle derivater. Dette første trin skal gennemføres senest d. 1. januar 2016 i de deltagende lande.
- Det er muligt for deltagende lande, for at bevare eksisterende nationale transaktionsafgifter, at lade andre finansielle instrumenter omfatte af FTT'en, selv om disse instrumenter ikke er inkluderet i den første del af den trinvise gennemførelse af afgiften.

De deltagende landes udmøntning af denne hensigt udestår. Det er således bl.a. endnu ikke nærmere afgrænset, hvilke finansielle instrumenter FTT'en skal omfatte.

Et centralt udestående, som ikke indgår i de deltagende landes fælles erklæring, er fortsat hvilke beskatningsprincipper, som afgiften skal bygge på. Det udestår således nærmere at afklare, om afgiften som foreslået af Kommissionen skal bygge på både et etableringsprincip og et udstedelsesprincip, og hvilken form principperne i givet fald nærmere skal have. Der udestår ligeledes enighed om, hvordan det opkrævede provenu fra afgiften skal fordeles mellem de deltagende lande.

Desuden diskuteres tekniske, juridiske og økonomiske aspekter, herunder i relation til administrative og økonomiske konsekvenser af forslaget for medlemslande, der ikke deltager i det forstærkede samarbejde.

Der er endnu ikke fremlagt et samlet kompromisforslag med et egentligt forslag til en trinvis tilgang, og der ventes ikke fremlagt et samlet kompromisforslag forud for det kommende ECOFIN. Det er således fortsat uklart, hvilken form for FTT der evt. vil kunne opnås endelig enighed om.

Vurdering fra Rådets juridiske tjeneste (RJT)

Etableringsprincippet betyder i den af Kommissionen foreslåede form fx, at finansielle institutioner udenfor de deltagende lande iht. forslaget vil blive anset som etableret i et deltagende land, hvis de handler med finansielle institutioner mv. i det pågældende deltagende land – uafhængigt af hvilke værdipapirer der handles, og derfor skal betale afgiften til dette deltagende land, når der handles. Dette er den såkaldt brede del af etableringsprincippet.

EU's Ministerråds juridiske tjeneste (RJT) har i september 2013 vurderet denne brede del af etableringsprincippet. RJT's vurdering er, at denne form for etableringsprincip ikke er i overensstemmelse med gældende international ret og EU-retten, herunder rammerne for det forstærkede samarbejde som fastlagt i EU-traktaten.

RJT vurderer, at denne form for etableringsprincip ikke respekterer ikke-deltagende medlemslandes beskatningskompetencer samt diskriminerer og vil kunne føre til konkurrenceforvridning til skade for ikke-deltagende lande. RJT vurderer desuden, at denne form for etableringsprincip rejser spørgsmål vedr. EU-traktatens principper om kapitalens fri bevægelighed, som er et grundlæggende princip for EU's indre marked. RJT vurderer på den baggrund, at afgiften ikke kan indføres baseret på denne form for etableringsprincip. EU-kommissionens juridiske tjeneste er uenig i den konklusion.

RJT har ikke vurderet udstedelsesprincippet.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 113 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Forslaget skal vedtages med enstemmighed blandt de deltagende lande i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærhedsprincippet

Danmark deltager ikke i det forstærkede samarbejde på nuværende tidspunkt, hvorfor nærhedsprincippet ikke direkte er relevant for Danmark.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres om forslaget til forstærket samarbejde i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113. Parlamentet vedtog i juli 2013 en betænkning om forslaget.³ Ifølge betænkningen støtter Parlamentet det forstærkede samarbejde om en FTT. Parlamentet foreslår i sin betænkning nogle ændringer af Kommissionens forslag. Fx foreslår Parlamentet en styrkelse af etableringsprincippet. Desuden foreslår Parlamentet en styrkelse af reglerne mod unddragelse af afgiften.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Danmark deltager ikke i det forstærkede samarbejde på nuværende tidspunkt. Forslaget vil således ikke skulle gennemføres i Danmark.

Danmark har ingen tilsvarende lovgivning.

En vedtagelse af forslaget i den foreliggende form vurderes ikke at ville kræve ændringer af gældende dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Da Danmark ikke vil deltage i det forstærkede samarbejde på nuværende tidspunkt, vil direktivforslaget ikke direkte indebære et merprovenu for staten. Der vil derimod være omkostninger for staten ved, at lande som ikke deltager, ifølge forslaget, som bygger på reglerne om administrativt samarbejde på skatteområdet i EU, skal være behjælpelige med at indhente oplysninger samt hjælpe med at inddrive afgiften fra danske finansielle institutioner mv. til deltagerlandene.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Selvom Danmark ikke på nuværende tidspunkt deltager i det forstærkede samarbejde vil forslaget givetvist have samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark via en påvirkning af de finansielle markeder, herunder via mindre likvide og effektive markeder. Samlet er den umiddelbare vurdering, at direktivforslaget på længere sigt kan indebære et mindre afledt fald i BNP-vækst og beskæftigelse i Danmark. Størrelsen heraf er usikker, idet der ventes at være forskellige modsatrettede effekter.

Det bemærkes, at der ikke er foretaget en konkret vurdering af konsekvenserne ved en trinvis implementering af afgiften.

Høring

Der henvises til resumé af høringssvarene om forslaget til forstærket samarbejde, som fremgår af grund- og nærhedsnotat sendt til Folketingets Europaudvalg i april 2013.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Samlenotat i sagen om det forstærkede samarbejde er forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN d. 6. maj 2014. Der henvises i øvrigt til grund- og nærhedsnotat om Kommissionens forslag til forstærket samarbejde oversendt til Folketingets Europaudvalg i april 2013.

³ [http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?lang=en&reference=2013/0045\(CNS\)](http://www.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?lang=en&reference=2013/0045(CNS))

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen har ingen ideologiske vanskeligheder med en afgift på finansielle transaktioner. Regeringens bekymringer herom er af økonomisk og praktisk karakter.

Regeringens generelle holdning til en afgift på finansielle transaktioner og Kommissionens forslag er velkendt og uændret. De aktuelle drøftelser om et muligt forstærket samarbejde om en sådan finansiell transaktionsafgift ændrer ikke herpå.

Regeringens holdning er derfor, at Danmark ikke på nuværende tidspunkt vil deltage i et forstærket samarbejde om en finansiell transaktionsafgift.

Hvis der kan findes robuste løsninger på de væsentlige udfordringer, der er forbundet med at indføre en finansiell transaktionsskat, så er regeringen åben for at overveje sin position på ny.

Regeringen vil under alle omstændigheder følge og vurdere sagen, herunder i lyset af de konkrete erfaringer med det forstærkede samarbejde.

Regeringen lægger vægt på, at et forstærket samarbejde ikke kompromitterer ikke-deltagende landes rettigheder eller det indre marked, samt mindsker en mulig afledt u hensigtsmæssig påvirkning af finansielle markeder i ikke-deltagende lande.

Regeringen lægger vægt på, at drøftelser af sagen sker i overensstemmelse med rammerne for det forstærkede samarbejde som fastlagt i traktaten, herunder at sagen behandles blandt alle lande i Rådet.

Regeringen støttede en vedtagelse af bemyndigelsen af det forstærkede samarbejde på ECOFIN 22. januar 2013. Danmark indgik på ECOFIN i en erklæring sammen med Sverige, Polen, Rumænien, Bulgarien og Ungarn (som alle står uden for det forstærkede samarbejde). Erklæringen udtrykker de seks landes støtte til bemyndigelsen og en forventning om, at der i det fremadrettede arbejde vedr. Kommissionens forslag til den konkrete afgift tages højde for ikke-deltagende landes interesser.

Andre landes holdning

De lande, som ønsker at deltage i det forstærkede samarbejde, vurderes i et vist omfang at have forskellige holdninger til, hvilken form for finansiell transaktionsafgift der skal samarbejdes om. Der er således ikke enighed mellem de deltagende lande om det konkrete indhold af forslaget. Det er fortsat uklart, hvornår og hvad der vil kunne opnås endelig enighed om. Særlige udeståender som fortsat diskuteres, er de beskætningsprincipper, som afgiften skal bygge på, samt afgiftens præcise anvendelsesområde, jf. ovenfor.

Bilag 1: Generelt om forstærket samarbejde

EU har kun anvendt traktatens bestemmelser om at etablere et forstærket samarbejde i få tilfælde, senest i sagen om EU-patentet. ECOFIN har endnu ikke erfaringer med forstærket samarbejde.

Forstærket samarbejde har hjemmel i artikel 20 i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og i sjette del, afsnit III (artikel 326-334), i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Indledning af et forstærket samarbejde forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:

- Et forstærket samarbejde skal indføres inden for rammerne af Unionens ikke-eksklusive kompetencer (TEU artikel 20, stk. 1).
- Et forstærket samarbejde skal være en sidste udvej, når de tilstræbte mål ikke kan nås inden for en rimelig frist af Unionen som helhed (TEU artikel 20, stk. 2).
- Mindst ni medlemsstater skal deltage i et forstærket samarbejde (TEU artikel 20, stk. 2).
- Et forstærket samarbejde skal tage sigte på at fremme Unionens mål, beskytte dens interesser og styrke integrationsprocessen (TEU artikel 20, stk. 1).
- Et forstærket samarbejde skal overholde traktaterne og gældende EU-ret (TEUF artikel 326).
- Et forstærket samarbejde må ikke skade det indre marked eller den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og må ikke medføre begrænsning af eller forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne eller fordrejning af konkurrencevilkårene (TEUF artikel 326).
- Et forstærket samarbejde skal respektere ikke-deltagende medlemsstaters rettigheder, beføjelser og forpligtelser (TEUF artikel 327).
- Et forstærket samarbejde skal ske på et af de områder, der er nævnt i traktaterne (TEUF artikel 329 stk. 1).

Retsakter, der vedtages inden for rammerne af et forstærket samarbejde, er ifølge TEU artikel 20 kun bindende for de deltagende medlemsstater. Alle øvrige medlemsstater kan til enhver tid tilslutte sig et forstærket samarbejde.

Forstærket samarbejde kan indledes, når Rådet fastslår, at der ikke vil kunne opnås den nødvendige grad af enighed om et forslag. De medlemsstater, som ønsker at indføre et forstærket samarbejde, retter en anmodning til Kommissionen, hvori de nærmere angiver anvendelsesområdet for det påtænkte forstærkede samarbejde og de mål, der tilstræbes opfyldt hermed. Kommissionen tager efterfølgende stilling til, om de formelle krav herfor er opfyldt, jf. ovenfor.

Hvis det vurderes, at forudsætningerne herfor er opfyldte, fremlægger Kommissionen et forslag til bemyndigelse til at indlede forstærket samarbejde samt forslag til det konkrete samarbejde. Bemyndigelsen til at indlede et forstærket samarbejde gives af Rådet efter forslag fra Kommissionen og efter Europa-Parlamentets godkendelse. Kommissionen skal over for de berørte lande begrunde, hvis der ikke fremsættes et forslag. Såfremt bemyndigelsen gives, behandles det efterfølgende forslag fremsat af Kommissionen af alle lande i Rådet, idet kun de lande, som deltager i det forstærkede samarbejde, har stemmeret herom.

Dagsordenspunkt 2: Standardiserede momsafgivelser

KOM(2013) 71

Resumé

ECOFIN ventes at drøfte direktivforslag om ændring af momsdirektivet (2006/112/EF), herunder retningslinjer for det videre arbejde med direktivforslaget.

Kommissionen fremsatte den 23. oktober 2013 direktivforslaget om ændring af momsdirektivet (2006/112/EF) og orienterede senest ECOFIN om forslaget på mødet den 15. november 2013.

Direktivforslaget går ud på at indføre standardiserede momsangivelser med henblik på at lette de administrative byrder for det europæiske erhvervsliv. Et konsulentfirma har for Kommissionen anslået, at de administrative byrder kan lattes med op til 15 mia. EUR om året.

Direktivforslaget indeholder nogle væsentlige ændringer i forhold til den danske proces for momsafregning. Det er foreslået, at den standardiserede momsblanket skal være obligatorisk således, at den skal anvendes af alle momspligtige virksomheder uden mulighed for en parallel national momsblanket.

Drøftelserne har overordnet balanceret mellem på den ene side hensynet til forenkling af momsangivelsen, og på den anden side hensynet til kontrol og beregning af moms.

I tilknytning til standardiseringen af momsangivelse er det foreslået at etablere en fælles web-portal med oplysninger om udfyldelsen af momsangivelsen.

Baggrund

Momsangivelser foregår i dag i EU-landene efter de enkelte landes nationale regler og med anvendelse af blanketter og procedurer, der er særegne for det pågældende land. Dette betragtes af erhvervslivet som en væsentlig komplikation og administrativ belastning i forhold til det indre marked.

Kommissionen fremlagde den 6. december 2011 en "Meddelelse om momssystemets fremtid", som indeholder Kommissionens udspil til en strategi for reform af det nuværende momssystem i EU. De grundlæggende kendetegn for fremtidens europæiske momssystem er ifølge Kommissionen et system, som er 1) enkelt, 2) effektivt, 3) solidt og 4) baseret på princippet om beskættning i forbrugslandet ("bestemmelsesprincippet"). For hvert af de fire kendetegn er der i meddelelsen fastsat nogle prioriterede områder. For 1) – et enkelt momssystem - er ét af de prioriterede områder standardisering af momsangivelserne.

ECOFIN vedtog på sit møde den 15. maj 2012 rådskonklusioner om det videre arbejde i Kommissionen med fremtidens momssystem. For så vidt angår målsætningen om et mere enkelt momssystem, er konklusionerne bl.a., at Rådet

- "ANERKENDER ønsket om at forenkle den måde, det nuværende momssystem fungerer på, for at reducere omkostningerne i forbindelse med overholdelse af momsreglerne og mindske de administrative byrder for både små og store virksomheder, navnlig for dem, der opererer i mere end én medlemsstat..."

Standardiserede momsangivelser var genstand for et FISCALIS-seminar i oktober 2012, hvor medarbejdere fra medlemsstaternes skatteadministrationer deltog i en foreløbig drøftelse om indførelser af en fælles standardiseret momsangivelse. Ligele-

des er en forundersøgelse blevet gennemført ved PWC (Pricewaterhouse Coopers), som blev afleveret den 21. januar 2013. Det fremgår heraf:

- Alle EU-lande anerkender for så vidt nødvendigheden af en standardisering;
- Alle EU-lande er meget opmærksomme på, at de standardiserede momsangivelser ikke vil svare fuldstændigt til deres nuværende momsangivelser;
- Nogle EU-lande udtrykker i den forbindelse bekymring for, om de standardiserede momsangivelser vil indeholde færre oplysninger end deres nuværende angivelser, hvilket vil betyde, at de mister oplysninger, som i dag anvendes til bl.a. kontrol og risikovurdering;
- Andre EU-lande udtrykker omvendt bekymring for, om de standardiserede momsangivelser vil indeholde flere oplysninger end deres nuværende angivelser, hvilket vil indebære en administrativ byrde for de angivelsespligtige;

Indhold

Forslaget går ud på at indføre en standardiseret momsangivelse, som medlemsstaterne er forpligtet til at bruge for alle typer virksomheder. Drøftelserne af forslaget har overordnet balanceret mellem på den ene side hensynet til forenkling af momsangivelsen med så få felter i momsangivelsen som muligt, og på den anden side hensynet til kontrol og beregning af moms.

Efter det seneste kompromisforslag pr. 27. oktober 2014 indeholder standardangivelsen 36 felter, hvoraf de 5 er obligatoriske for medlemsstaterne at bruge. Felterne består af bl.a. generelle oplysninger som navn, adresse, momsperiode og mere specificerede oplysninger som beløb for salg af varer og tjenesteydelser med og uden moms. Det endelige antal af felter er endnu ikke fastlagt, og det må forventes, at der kan komme flere felter til. Standardisering kan udover indholdet også betyde standardisering af design og layout. Drøftelserne af sidstnævnte er dog først lige påbegyndt.

Momsangivelsen skal kunne indgives digitalt ved filoverførsel og medlemsstaterne kan kræve, at angivelsen indsendes digitalt.

Fristen for indgivelse af angivelsen og betalingstidspunktet skal være sammenfaldende. I det oprindelige forslag var det foreslået, at der skulle gælde en minimumsfrist for angivelse og betaling på 1 måned efter afgiftsperiodens udløb og en maksimal frist på 2 måneder. Minimumsfristen på 1 måned er i nærværende kompromisforslag opgivet, mens den maksimale frist på 2 måneder fastholdes.

Afgiftsperioden skal efter direktivforslaget være månedlig med mulighed for, at medlemsstaterne kan fastsætte, at afgiftsperioden skal være længere – op til 1 år af forskellige hensyn fx administrative lettelser for virksomhederne. I særlige situationer kan afgiftsperioden på en måned forkortes, hvis det er begrundet i kontrolhensyn og bekæmpelse af unddragelse og svig.

For at lette de administrative byrder særligt for mindre virksomheder er det foreslået, at afgiftsperioden skal være kvartalet. Forslaget om kvartalsvis afregning for mindre virksomheder samt beløbsgrænsen for mindre virksomheder er på grund af uenighed mellem medlemsstaterne ikke fastlagt og skal forhandles politisk.

Momsangivelsens felter skal være standardiserede, så indholdet af de enkelte felter er objektivt fastlagt og nøjagtig det samme i alle medlemsstaterne. Oprindeligt var der foreslået fælles regler for hvordan en tidligere indgivet momsangivelse skal rettes ved kontrol, eller hvis virksomheden selv ønsker det. Dette er i nærværende kompromisforslag opgivet.

Ikrafttrædelsestidspunktet for direktivforslaget er i nuværende kompromisforslag udskudt fra udløbet af 2016 til 1. januar 2020.

I tilknytning til standardiseringen af momsangivelsen er det foreslået at etablere en fælles web-portal særligt til brug for udbredelsen af landespecifikke særordninger, som ikke bliver standardiseret. Drøftelserne om web-portalen er påbegyndt i oktober 2014 og omfanget, opbygning, indhold, sprog, ansvar og vedligeholdelse af web-portalen er således endnu ikke fastlagt.

Hjemmelsgrundlag

Kommissionens forslag er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 113. Det betyder, at forslaget skal vedtages med enstemmighed i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

I direktivet lægges op til, at Kommissionen skal udstede gennemførelsesbestemmelser efter udvalgsproceduren. Det betyder, at de emner, som skal reguleres ved gennemførelsesbestemmelserne, kan vedtages ved en flertalsbeslutning.

Nærhedsprincippet

Forslaget angiver at have til formål at reducere de administrative byrder og gøre det let for virksomhederne at overholde momsreglerne. Formålet kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi standardiseringen af momsangivelsen kræver ændring af momsdirektivet og forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om det forventede direktivforslag.

Europa-Parlamentet har tidligere udtalt sig i forbindelse med den offentlige høring om Kommissionens grønbog om momssystemets fremtid, jf. Europa-Parlamentets beslutning af 13. oktober 2011 om momssystemet fremtid (2011/2082).

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Den danske momsangivelse er relativ simpel, og det vurderes, at de krav til momsangivelsen, som SKAT stiller i dag, godt kan rummes i de foreslåede krav.

Efter gældende dansk ret er afgiftsperioderne afhængig af virksomhedens årlige momspligtige omsætning henholdsvis måneden, kvartalet eller halvåret hvilket ligger indenfor de foreslåede direktivkrav til momsperioder. Angivelses- og betalingsfristen for moms er sammenfaldende. For virksomheder, der afregner moms månedsvis, er fristen den 25. i måneden efter afgiftsperiodens udløb. Øvrige virksomheder har en frist på 2 måneder til at angive og betale momsen. De gældende danske afgiftsperioder falder indenfor direktivforlaget.

Efter dansk ret kan der fastsættes kortere afregningsfrister for virksomheder i restance og ved manglende indsendelse af angivelser.

Den danske momsblanket indeholder ikke kun momsangivelser, idet virksomhederne også skal angive godtgørelse af energiafgifter over momsangivelsen. I det oprindelige forslag var dette ikke muligt, men det er ændret i det nuværende kompromisforslag således, at det fortsat vil være muligt at godtgøre energiafgifter over momsangivelsen.

Momsangivelser skal efter gældende dansk ret indgives digitalt i TastSelv. Der findes filoverførselsmulighed for rådgivere, der kan indsende flere angivelser i samme over-

førsel. Der er i dag ingen mulighed for filoverførsel ved enkelt-angivelser. Dette skal udvikles, hvis alle angivelser skal kunne ske ved filoverførsel.

I dag kan virksomhederne logge ind med TastSelv-kode eller dansk digital signatur, hvis SKAT skal kunne modtage andet end danske signaturer, vil det kræve en del ændringer af SKATs systemer.

Statsfinansielle konsekvenser

Det oprindelige forslag indeholdt et forslag om, at kredittiden for betaling af moms skal være mindst 1 måned, hvilket i forhold til det danske system betød en øget kredittid på 5 dage for virksomheder, der afregner moms månedligt. Denne minimumsfrist er opgivet i det nuværende kompromisforslag.

For så vidt angår SKAT, vil en vedtagelse af direktivforslaget betyde, at der skal afholdes udviklingsomkostninger til tilpasning af SKATs systemer. Det er med nogen usikkerhed skønnet, at udgifterne til systemtilretninger vil udgøre 10 mio. kr.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Direktivforslaget vil betyde en administrativ lettelse for de angivelsespligtige virksomheder.

Høring

Direktivforslaget har været i høring hos følgende virksomheder og organisationer:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danmarks Rederiforening, Danmarks Idræts-Forbund, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, DI, Finans og Leasing, Finansrådet, Finanstilsynet, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Landbrug og Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), Landsskatteretten, Politidirektøren i København, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, SKAT, SRF Skattefaglig Forening, Trafikselskaberne i Danmark og Videncenter for Landbrug.

Erhvervsorganisationerne var generelt positive overfor forslaget, men udtrykte bekymring for om forslaget reelt ville føre til lettelse af de administrative byrder. Problemet med modregning af energifgifter over momsangivelsen blev nævnt af flere erhvervsorganisationer. Det sidste er i det nuværende kompromisforslag løst ved, at det til forskel for det oprindelige forslag fortsat vil være muligt at godtgøre energifgifter over momsangivelsen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Direktivforslag har været forelagt for Folketingets Europaudvalg i oktober 2013.

Kommissionens meddelelse af 6. december 2011 om momssystemets fremtid har været forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN-mødet den 15. maj 2012. Grund- og nærhedsnotat herom blev oversendt til udvalget den 30. januar 2012 og opdateret grundnotat med høringssvar blev oversendt den 19. marts 2012.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter tiltag, der letter virksomhedernes administrative byrder og etablering af en fælles web-portal.

Regeringen er for en standardisering af indholdet af felterne, da det gør det nemmere for virksomheder, som skal angive moms i andre medlemsstater, at vide, hvad der skal indgå i de enkelte felter.

Derudover er en standardisering af indholdet af felterne en forudsætning for, at der en dag kan udvikles it-bogføringsystemer, som automatisk kan overføre momsoplysninger til standardmomsangivelsen i alle EU-lande.

Regeringen mener ikke at en standardisering også bør betyde en fuldstændig standardisering af design og layout på momsangivelsen. Det vil betyde, at der kommer 23 flere felter (både obligatoriske og frivillige) på den danske momsangivelse, der i dag består af 13 felter. De mange felter vil gøre momsangivelsen uoverskuelig, og vil pålægge virksomhederne byrder med at finde ud, af hvilke felter de skal udfylde.

Regeringen støtter det foreliggende forslag, hvor forslaget bliver gennemført uden fastsættelse af minimumskrav til kreditfristen, da en minimumsfrist på fx 1 måned som oprindeligt foreslået vil have provenumæssige konsekvenser.

Regeringen lægger vægt på, at de implementeringsmæssige omkostninger ved forslaget minimeres.

Andre landes holdning

Der er stadig drøftelser om regulering af afgiftsperioder, herunder hvilken størrelse beløbsgrænsen skal være før en virksomhed kan nøjes med kvartalsvis afregning. Der er ligeledes fortsatte drøftelser om standardisering af designet ligesom indholdet af flere af felterne endnu ikke er afklaret.

Næsten alle lande har fortsat undersøgelsesforbehold til det foreliggende kompromisforslag.

Dagsordenspunkt 3: Moder/datterselskabsdirektivet

KOM(2013) 814

Resumé

Kommissionen fremsatte den 25. november 2013 et forslag om ændring af det eksisterende moder- og datterselskabsdirektiv. Kommissionens forslag indeholder tre ændringer af direktivet:

- 1. Det foreslås, at medlemslandene skal beskatte moderselskabet i et givet EU land af modtagne udbytter, i det omfang betalingen er fradragsberettiget for datterselskabet i et andet EU-land. Dette forslag skal sikre, at direktivet ikke fører til situationer med dobbelt ikke-beskatning, f.eks. som følge af forskellig skattemæssig behandling af hybride finansielle instrumenter i forskellige EU-medlemslande (mismatch).*
- 2. Det foreslås, at det bliver obligatorisk for medlemslandene at vedtage en fælles bestemmelse om bekæmpelse af misbrug.*
- 3. Det foreslås, at direktivets anvendelsesområde udvides til nye selskabsformer i Rumænien.*

Under græsk formandskab blev det herudover foreslået, at direktivets anvendelsesområde udvides til nye selskabsformer i Polen.

Rådet vedtog den 8. juli 2014 de dele af forslaget, der vedrører moderselskabslandets beskatning af udbytter, hvor datterselskabet har haft fradrag for udbyttebetalingen (udlodningen), og udvidelsen af anvendelsesområdet til nye selskabsformer i Polen og Rumænien. Det blev samtidigt besluttet, at medlemsstaterne ville fortsætte arbejdet med den resterende del af Kommissionens forslag under italiensk formandsskab.

ECOFIN ventes den 7. november 2014 at drøfte mulighederne for at få vedtaget den resterende del af forslaget, dvs. den obligatoriske fælles bestemmelse om bekæmpelse af misbrug. En vedtagelse heraf vil medføre behov for mindre tilpasninger af dansk selskabsskatte Lovgivning.

Baggrund

Kommissionen varslede et forslag om ændring af moder-/ datterselskabsdirektivet i sin handlingsplan til styrkelse af bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse, KOM(2012) 722 af 6. december 2012. Kommissionen fremsatte dernæst ved KOM(2013) 814 af 25. november 2013 det foreliggende forslag om ændring af direktiv 2011/96/EU om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (moder-/datterselskabsdirektivet). Forslaget blev oversendt til Rådet den 3. december 2013 i dansk sprogversion.

Forslaget skal ses i forbindelse med problemerne med udhuling af selskabsskattegrundlaget, som står meget højt på den politiske dagsorden i mange EU-lande og lande uden for EU. G20 og OECD har igangsat et initiativ, der ser nærmere på udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud som led i aggressiv skatteplanlægning (BEPS – base erosion and profit shifting). I OECD er der, som led i arbejdet med Action 6 i BEPS projektet (om at imødegå misbrug af dobbeltbeskatningsaftaler), opnået enighed om, at landene bør indføre en bestemmelse til bekæmpelse af misbrug af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne.

Indhold

Bestemmelse til bekæmpelse af misbrug

Den 6. december 2012 vedtog Kommissionen en henstilling om aggressiv skatteplanlægning, C(2012) 8806. I henstillingen siges det bl.a., at medlemsstaterne bør vedtage en generel bestemmelse om bekæmpelse af misbrug for at modvirke aggressiv skatteplanlægning. Ved misbrug forstås et kunstigt arrangement eller en kunstig serie af arrangementer, fx selskabskonstruktioner, som er tilrettelagt med det hovedformål at opnå en uretmæssig skattefordel og som virker mod formålet med direktivet.

Det nuværende moder- og datterselskabsdirektiv indeholder allerede en klausul om bekæmpelse af misbrug, som medfører, at medlemsstaterne kan indføre bestemmelser til bekæmpelse af misbrug. Denne klausul er imidlertid efter Kommissionens opfattelse uklar, da medlemsstaterne har implementeret bemyndigelsen på forskellig vis. Kommissionen foreslår derfor at indsætte en obligatorisk bestemmelse til bekæmpelse af misbrug i direktivet. Problemerne vedrørende uklarhed vil dermed kunne fjernes, idet det vil fremgå, at medlemslandene skal have en generelt formuleret bestemmelse til bekæmpelse af misbrug i deres nationale lovgivning. Samtidig sikres det, at direktivets fordele, skattefritagelse, ikke finder anvendelse i tilfælde af et kunstigt arrangement eller en kunstig serie af arrangementer, som er tilrettelagt med det hovedformål at opnå en uretmæssig skattefordel og som virker mod formålet med direktivet. Det vil også sikre, at bestemmelsen vil være i overensstemmelse med frihedsrettighederne i traktaten (navnlige selskabers etableringsfrihed), som de er fortolket af Domstolen for Den Europæiske Union (EU-Domstolen).

Det italienske formandskab har foreslået, at den obligatoriske fælles bestemmelse om bekæmpelse af misbrug skal være en minimumsbestemmelse, som supplerer eksisterende bestemmelser om bekæmpelse af misbrug. Der indføres dermed en minimumsstandard for bekæmpelse af misbrug af moder-/datterselskabsdirektivet. Dette betyder, at medlemsstaterne ikke nødvendigvis vil være forpligtede til at ændre deres eksisterende nationale og dobbeltbeskatningsoverenskomstbaserede misbrugsbestemmelser, hvis disse bestemmelser allerede dækker minimumsstandarderne.

I det italienske formandskabs kompromisforslag er der desuden foretaget en justering af ordlyden af bestemmelsen i forhold til Kommissionens oprindelige forslag. Skattemyndighederne skal således foretage en objektiv analyse af alle relevante forhold og omstændigheder for at vurdere, om der er tale om et ikke-reelt arrangement eller en serie af ikke-reelle arrangementer, hvis hovedformål - eller et af hovedformålene - er at opnå en skattefordel, som virker mod direktivets formål. Et arrangement eller en serie af arrangementer skal anses for at være ikke-reelle, i det omfang de ikke er foretaget af velbegrundede forretningsmæssige årsager, som afspejler den økonomiske realitet. Der er fortsat drøftelser om den præcise formulering.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i TEUF-traktatens artikel 115, som kræver enstemmig vedtagelse af medlemsstaterne.

Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører i direktivforslaget, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Der henvises af Kommissionen til, at initiativets formål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes alene af medlemsstaterne. Kommissionen mener, at den foreslåede ændring er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Den danske regering er enig i, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 115. Europa-Parlamentet har ved beslutning af 2. april 2014 godkendt Kommissionens forslag med enkelte mindre ændringsforslag, der vedrører værnreglen mod misbrug.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg støtter forslaget og mener, at det er et stort skridt fremad i gennemførelsen af handlingsplanen for at styrke bekæmpelsen af skattesvig og skatteunddragelse. Udvalget støtter Kommissionens forslag om at indføre en generel anti-misbrugsregel.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Bestemmelse til bekæmpelse af misbrug

Der findes ikke en generel lovbestemt bestemmelse til bekæmpelse af misbrug i dansk skattelovgivning. I dansk ret sker beskatning efter en i (rets)praksis udviklet realitetsgrundsætning, hvorefter der foretages en bedømmelse af, hvad der faktisk er sket. Det betyder, at tomme og kunstige skattebetingede dispositioner kan tilsidesættes, således at beskatningen i stedet foretages i forhold til den modstående realitet. Dansk skatteret er altså grundlæggende helt på linje med internationalt gældende principper om 'substans over form'.

Det følger af selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, at der skal ske beskatning i Danmark, medmindre det må konkluderes, at der efter moder- og datterselskabsdirektivet er en pligt til at frafalde beskatning.

I dansk ret og hidtidig praksis er udgangspunktet, at det er afgørende, om en udbyttmodtager er retmæssig ejer ("beneficial owner") i dobbeltbeskatningsoverenskomsternes forstand. Er dette er ikke tilfældet, er der efter de danske myndigheders opfattelse tale om misbrug, jf. direktivets artikel 1, stk. 2. Det skal bemærkes at der verserer en række sager ved domstolene om dette spørgsmål.

En vedtagelse af direktivet på linje med det foreliggende kompromisforslag vil indebære, at der skal indsættes en generelt formuleret bestemmelse til bekæmpelse af misbrug af moder- og datterselskabsdirektivet i skattelovgivningen. Det vurderes, at en sådan bestemmelse vil kunne have et bredere anvendelsesområde end den nuværende realitetsgrundsætning.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have væsentlige provenumæssige konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes generelt i EU at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring hos Advokatrådet, AE Rådet, ATP, Børs-mæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskreditfond, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Den Danske Fondsmæglerforening, Den danske Skatteborgerforening, DI, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Finansrådet, FSR – danske revisorer, For-

sikring & Pension, InvesteringsForeningsRådet, KL, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Lokale Pengeinstitutter, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, SRF Skattefaglig forening og Videnscentret for Landbrug. Resultatet af høringen fremgik af grund- og nærhedsnotatet af 19. december 2013.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest den 19. juni 2014 været forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 20. juni 2014.

Holdning

Dansk holdning

Danmark støtter en vedtagelse af en obligatorisk fælles minimumsbestemmelse til bekæmpelse af misbrug af moder-/datterselskabsdirektivet. Danmark kan støtte en bestemmelse i lighed med formandsskabets forslag.

Andre landes holdning

Enkelte lande foretrækker, at ordlyden af bestemmelsen skal justeres på et par punkter.

Dagsordenspunkt 5: Rådskonklusioner vedr. EU-statistikken

KOM-nr. foreligger ikke.

Resumé

På det kommende rådsmøde ventes landene at vedtage rådskonklusioner om EU-statistik, som redegør for de seneste fremskridt mod implementering af de prioriteringer for det europæiske statistiske system, som er udstukket på tidligere rådsmøder i perioden 2009-2013, samt prioriteringer for det videre arbejde med EU-statistik. Rådet ventes samtidig at godkende den økonomiske og finansielle komité (EFC) udtalelse vedr. EU-statistikken.

Baggrund

Den finansielle og økonomiske krise samt gældskrisen i flere europæiske lande har fået Kommissionen til at iværksætte en række tiltag, som har til formål at skabe mere pålidelige og tidssvarende statistikker. Retvisende og pålidelige statistikker er en forudsætning for landenes styring af deres økonomiske politik samt et velfungerende samarbejde om den økonomiske politik i medlemsstaterne.

Rådet foretager årligt en opfølgning på arbejdet med den europæiske statistik og vedtager konklusioner, som dels består af en opfølgning på tidligere udstukne prioriteringer for arbejdet, dels af prioriteringer for det videre arbejde med den europæiske statistik.

Det foreliggende udkast til rådskonklusioner om EU-statistik redegør for fremskridt med de prioriteringer for det europæiske statistiske system, som er udstukket på tidligere rådsmøder samt prioriteringer for det videre arbejde med EU-statistik. Disse prioriteringer vedrører hovedsageligt områder som styring af det europæiske statistiske system, prioritering af det statistiske arbejde, herunder større effektivitet i udarbejdelsen af europæiske statistikker, kvalitetssikring inden for de europæiske statistikker og informationsbehov i ØMU'en.

Indhold

Rådskonklusionerne om EU-statistik vedrører følgende:

- (1) Styring af det europæiske statistiske system (ESS);
- (2) Kvalitetssikring af de vigtigste elementer i statistikproduktionen;
- (3) EFC's-statusrapport vedr. informationsbehov i ØMU'en;
- (4) Statistikken som underbygger proceduren for makroøkonomiske ubalancer og andre strukturelle statistikker;
- (5) Effektivisering og prioritering – modernisering af det europæiske statistiske system;

Ad (1) – Styring af det europæiske statistiske system

Rådet gør bl.a. opmærksom på, at en velfungerende økonomisk styring kræver høj pålidelighed og kvalitet af officielle statistikker.

Rådet anerkender de fremskridt, som er sket i forbindelse med moderniseringen af det europæiske statistiske system siden 2009 og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at fortsætte en moderniseringsstrategi med henblik på at styrke fælles standarder for professionel uafhængighed og god styring på alle niveauer af det europæiske statistiske system i de tilfælde, hvor det giver mening.

Rådet anerkender, at der er et særligt behov for at sikre troværdigheden af de europæiske statistikker, som bl.a. kan opnås ved at styrke den professionelle uafhængig-

hed af EU og de nationale statistiske myndigheder samt styrke deres koordinerende rolle inden for de respektive statistiske systemer, under hensynstagen til subsidiaritetsprincippet og nationale forhold.

Rådet hilser bestræbelserne på at gennemføre 'Peer Review' af europæiske statistikker velkommen. Formålet med 'Peer Reviews' er at evaluere medlemslandenes efterlevelse af Adfærdskodekset for europæiske statistikker, som fastlægger de grundlæggende retningslinjer for, hvordan produktionen af europæisk statistik bør foregå, og som er tiltrådt af Rådet af Økonomi- og Finansministre (ECOFIN) i 2005. 'Peer Reviews' omfatter medlemsstaternes nationale statistiske myndigheder samt andre nationale producenter af europæiske statistikker.

Rådet noterer sig den femte rapport af European Statistical Governance Advisory Body (ESGAB). Rapporten fokuserer på Eurostats efterlevelse af Adfærdskodeksen for Europæiske Statistikker. Rådet noterer sig, at ESGAB understreger behovet for uafhængige 'Peer Reviews' i det europæiske statistiksistem.

Ad (2) – Kvalitetsstyring af de vigtigste elementer i statistikproduktionen

Rådet noterer sig de ti policy-områder som anført i den nye Dagsorden for job, vækst, retfærdighed og demokratisk forandring, som kan resultere i nye behov for statistikker af høj kvalitet. Det vil medføre et yderligere pres på de ressourcer, der er til rådighed i det europæiske statistiske system.

Rådet hilser Eurostats indsats for en yderligere styrkelse af statistisk kvalitet vedr. proceduren for uforholdsmæssige underskud velkommen.

Rådet er opmærksom på planerne for udvikling af periodiserede regnskabsstandarder for den offentlige sektor i medlemsstaterne (EPSAS – European Public Sector Accounting Standards), som vedrører alle offentlige enheder og opfordrer Kommissionen til at fortsætte konsultationer om de underliggende regnskabsprincipper samt at vurdere proportionaliteten i de potentielle omkostninger og fordele. Det understreges, at EPSAS ikke ligger i det europæiske statistiske systems regi.

Ad (3) – EFC's statusrapport vedr. information i ØMU'en

Rådet støtter EFC's statusrapport 2014 vedr. informationsbehov i ØMU'en. Rådet hilser fremskridtene siden 2013 velkomne, og i særdeleshed:

Rådet hilser fremskridtet med adgangen til Europæiske Økonomiske Hovedindikatorer (Principal European Economic Indicators, (PEEI)), som er sket siden 2013, velkommen. Rådet noterer sig, at adgangen til indikatorerne generelt er forbedret samt at kvaliteten af flere af indikatorerne, på baggrund af bedre dækning i landene, er blevet forbedret. PEEI-indikatorerne vedrører hovedsagelig konjunkturstatistikker og produceres af det europæiske statistiske system.

Rådet hilser medlemsstaternes indsats for at efterkomme IMF's Special Data Dissemination Standard Plus (SDDS Plus) initiativ velkommen.

Rådet hilser en styrket institutionel ramme for statistisk arbejde på G-20 niveau velkommen. Denne institutionelle ramme er blevet godkendt af finansministre og chefer for centralbankerne i G-20 landene. Rådet opfordrer alle interessenter til at fremme en regulær dataudveksling af sammenlignelige og pålidelige data på tværs af G-20 økonomierne. Rådet er endvidere af den holdning, at udarbejdelse af G20 aggregerede data, ud over kvartalsvise tal for bruttonationalprodukt og månedlige forbrugerprisindekset, vil være påkrævet.

Endelig anmodes Eurostat og ECB om at udarbejde en opdateret EFC-statusrapport vedrørende opfyldelsen af behovet for ØMU-statistik i 2015.

Ad (4) - Statistik under proceduren for makroøkonomiske ubalancer og strukturelle statistikker

Rådet hilser det tætte samarbejde mellem ESS og det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) velkommen, især i de eksisterende fora, som Committee for Monetary, Financial and Balance of Payments Statistics. Dette samarbejde bidrager til at sikre pålideligheden af de statistikker, som underbygger proceduren for makroøkonomiske ubalancer. Rådet opfordrer de to statistiske systemer til at prioritere arbejdet med et fælles ESS-ESCB arbejdsprogram.

Rådet understreger, at proceduren for makroøkonomiske ubalancer skal bygge på pålidelige og harmoniserede officielle statistikker og noterer sig, at drøftelser af Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kvalitetssikring af statistikker som ligger til grund for proceduren for makroøkonomiske ubalancer og om statistikkernes kvalitet (KOM (2013) 342 endelig), finder sted i Europa-Parlamentet og Rådet.

Rådet hilser de fremskridt velkommen, som er gjort for at tilgodese behovet for strukturelle statistikker og noterer sig behovet for et yderligere arbejde på dette område, som beskrevet i EFC-rapporten.

Rådet hilser udvikling af en handlingsplan, som har til formål at forbedre kvaliteten og rettidigheden af statistikker om ulighed, fattigdom, indkomst og social ekskludering velkommen.

Ad (5) – Effektivisering og prioritering – modernisering af det europæiske statistiske system

Rådet hilser udviklingen i arbejdet med modernisering af det europæiske statistiske system velkommen, herunder initiativer, der sigter på at forbedre effektiviteten af produktionsprocesserne, under hensynstagen til de nationale statistiske behov og understreger, at de langsigtede mål for moderniseringen skal baseres på en fælles strategi.

Rådet anerkender det stigende informationsbehov, som bl.a. er en konsekvens af evidensbaseret beslutningstagning og behovet for at balancere nye statistikkkrav med effektivitetsgevinster og effektiv prioritering. For at imødekomme dette skal der fokuseres mere på at begrænse den samlede reguleringsbyrde på EU og nationalt niveau. Derfor anmoder Rådet det europæiske statistiske system om at arbejde for at begrænse omkostninger og byrder i forbindelse med nye statistikkkrav, under hensynstagen til prioriteringer.

Derfor hilser Rådet målsætningerne i ESS Vision 2020 velkommen og støtter arbejdet vedrørende de relevante Vision Implementing Projects, som sigter på at realisere ESS Visionen i de kommende år. Visionen vedrører samarbejdet i det europæiske statistiske system frem mod 2020 og fokuserer på forbedret samarbejde på 5 kerneområder: 1) brugerbehov og interessentsamarbejde, 2) kvalitet, 3) nye datakilder, 4) effektive og kvalitetssikrede statistiske produktionsprocesser, samt 5) formidling og kommunikation.

Rådet opfordrer det europæiske statistiske system til at arbejde for implementering af Vision 2020 og anmoder medlemsstaterne og Kommissionen om at sikre de nødvendige ressourcer, velvidende, at de tilgængelige ressourcer i medlemsstaterne og i Kommissionen er begrænsede. Rådet understreger, at succesen afhænger af at mængden af krav, som stilles til statistikproducenterne i medlemsstaterne, ikke øges yderligere.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om konklusionerne.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Konklusionerne har ingen statsfinansielle konsekvenser. Eventuelle initiativer affødt af konklusionerne kan dog have statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Ikke relevant.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter generelt rådskonklusionerne, og navnlig at konklusionerne lægger vægt på, at ESS-partnerne skal være enige om moderniseringsinitiativerne samt at der arbejdes med omprioriteringer, så der sikres bedst mulig anvendelse af ressourcerne i statistikproduktionen.

Samtidig støttes det, at arbejdet med at effektivisere produktionsprocesserne i det europæiske statistiksystem skal ske under hensynstagen til nationale behov, behovet for fortsat at sikre høj kvalitet af statistikken samt sikring af de nødvendige ressourcer.

Andre landes holdning

Øvrige medlemsstater forventes at støtte rådskonklusionerne og navnlig, at konklusionerne tager hensyn til subsidiaritetsprincippet og nationale forhold.

Dagsordenspunkt 7: Klimafinansiering

KOM-nr. foreligger ikke.

Resumé

ECOFIN ventes at vedtage rådskonklusioner om klimafinansiering på rådsmødet den 7. november. I konklusionerne bekræfter EU-landene deres støtte til de udviklede landes mål om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 til klimainvesteringer i udviklingslandene. Disse penge skal komme fra flere forskellige kilder, herunder offentlige, private og såkaldte innovative kilder. Konklusionerne fremhæver desuden EU's bidrag til klimafinansiering, herunder væsentlige bidrag til den Grønne Klimafond.

Baggrund

Rådskonklusionerne skal ses i lyset af forhandlingerne i UNFCCC-regi og især COP20 i Lima, der finder sted kort tid efter vedtagelsen af konklusionerne (1.-12. december 2014). Mødet i Lima vil bl.a. have fokus på klimafinansiering, som led i forsøget på at få en global klimaaftale i 2015. Emnet vil eksempelvis blive taget op under den såkaldte "High-level Ministerial Dialogue on climate finance".

Indhold

Konklusionerne forventes at fremhæve, at EU er villige til at bidrage til de udviklede landes målsætning fra Cancún om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020. Samtidig ventes konklusionerne at understrege behovet for, at alle udviklede lande bidrager til opfyldelsen af denne målsætning.

Konklusionerne forventes desuden at fremhæve EU's bidrag til klimafinansiering i 2013 på ca. 9,6 mia. US dollar

Endvidere ventes konklusionerne at understrege betydningen af den Grønne Klimafond, som ventes at blive en væsentlig kanal for finansiering af klimatiltag i udviklingslandene. Konklusionerne ventes at fremhæve, at en række EU-lande allerede har annonceret substantielle bidrag, ligesom konklusionerne ventes at anerkende, at en række udviklingslande ligeledes har annonceret bidrag.

Konklusionerne ventes derudover at fremhæve EU's forventninger til klimafinansiering i en global klimaaftale. Heraf ventes det at fremgå, at en global klimaaftale skal bidrage til at ændre investeringsmønstre, og anerkende betydningen af privat klimafinansiering. Det ventes dog også fremhævet, at privat klimafinansiering ikke er en erstatning for offentlig finansiering. Derudover ventes det fremhævet, at alle parter skal påtage sig klimafinansieringsforpligtelser i en global aftale. Det understreges, at der vil være forskellige forpligtelser afhængig af parternes kapaciteter, og at en aftale skal være dynamisk, således at den kan tage højde for den løbende udvikling i parternes evne til at bidrage.

Konklusionerne ventes at fremhæve vigtigheden af at støtte udviklingslandenes tilpasningsindsatser. Konklusionerne ventes ydermere at fokusere på betydningen af rammevilkårene for investeringer i reduktions- og tilpasningsindsatser i udviklingslandene. Det ventes understreget, at disse rammevilkår bl.a. omfatter regulering, der fremmer investeringer, og "carbon pricing" (prissætning af CO₂-udledninger) nævnes som et eksempel.

I forhold til privat klimafinansiering ventes konklusionerne at fremhæve behovet for transparens, og at det i særlig grad er væsentligt at tydeliggøre hvilke finansielle strømme, som kan tælles med i de udviklede landes mål om at mobilisere 100 mia.

USD fra 2020. Konklusionerne ventes at bemærke, at EU i denne kontekst vil tage udgangspunkt i en forståelse af privat klimafinansiering, der lægger vægt på, at finansieringen skal være mobiliseret ved en offentlig intervention samt leve op til relevante klimakriterier som eksempelvis fastlagt af OECD.

Endelig forventes konklusionerne at nævne, at EU ser frem til at bidrage aktivt til den såkaldte "High-level Ministerial dialogue on Climate Finance" på COP20 i Lima.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet ventes ikke at udtale sig om rådskonklusionerne.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv retsvirkning i forhold til dansk lov.

Statsfinansielle konsekvenser

Konklusionerne har ikke i sig selv konsekvenser for statsfinanserne, men offentlig klimafinansiering efter 2014 vil have statsfinansielle konsekvenser.

I det omfang EU på et senere tidspunkt specificerer et samlet niveau for EU's klimafinansiering i forbindelse med de udviklede landes fælles mål om at mobilisere 100 mia. USD fra 2020, kan det få statsfinansielle konsekvenser, idet det understreges, at klimafinansieringsbidrag kan komme fra flere kilder, herunder også fra den private sektor.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Udmøntningen af en fremtidig langsigtet klimafinansiering kan være forbundet med samfundsøkonomiske omkostninger. Omfanget heraf afhænger bl.a. af udformningen af en global klimaaftale samt, hvordan den langsigtede klimafinansiering implementeres.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen kan generelt støtte udkastet til rådskonklusioner.

Andre landes holdning

EU-landene ventes generelt at kunne støtte udkastet rådskonklusioner.

Dagsordenspunkt 8: Evaluering af det styrkede tilsynssamarbejde i EU28 (EBA mv.)

KOM(2014)508 og KOM(2014)509.

Resumé

På baggrund af erfaringer fra den finansielle krise blev tilsynssamarbejdet på det finansielle område i EU28 styrket med etableringen af Det Europæiske Finanstilsynssystem (ESFS) i 2011, som bl.a. indebærer oprettelsen af nye EU-tilsynssamarbejdsmyndigheder for hhv. banker, forsikrings- og pensionsvirksomhed og værdipapirer (EBA, EIOPA og ESMA) og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB).

Kommissionen har nu gennemført og offentliggjort en evaluering af ESFS bl.a. på baggrund af en høring om sagen. Det forventes, at Kommissionen vil orientere herom på ECOFIN. Det er ikke aktuelt forventningen, at Kommissionen på kort sigt vil fremsætte lovgivningsforslag som opfølgning på evalueringen. Formandskabet har lagt op til rådskonklusioner om sagen, som ventes generelt at støtte Kommissionens evaluering, ligesom konklusionerne vil signalere, at man ønsker at afvente, at det styrkede banksamarbejde kommer i gang, før stillingtagen til mere gennemgribende reformer samt støtte til at ESFS på kort sigt udnytter mulighederne inden for de eksisterende juridiske rammer.

Baggrund og indhold

På baggrund af erfaringerne fra den finansielle krise blev tilsynssamarbejdet på det finansielle område i EU28 styrket med etableringen af Det Europæiske Finanstilsynssystem (European System of Financial Supervision – ESFS).

ESFS-pakken etablerede med virkning pr. 1. januar 2011 tre nye tilsynssamarbejdsmyndigheder (European Supervisory Authorities – ESA'er) for hhv. banker (European Banking Authority – EBA), forsikring- og pensionsvirksomheder (European Insurance and Occupational Pensions Authority – EIOPA) og værdipapirer og markeder (European Securities and Markets Authority – ESMA). Formålet er at styrke samarbejdet mellem de relevante nationale tilsynsmyndigheder i alle EU-lande, herunder bidrage til en mere ensartet tilsynspraksis, udarbejde tekniske input vedr. delegerede retsakter, mægle i uenigheder mellem nationale tilsynsmyndigheder, koordinere stresstest mv. ESMA har endvidere fået overdraget det egentlige tilsynsansvar med fx kreditvurderingsbureauers aktiviteter i EU.

ESFS-pakken etablerede desuden en ny såkaldt "makroprudentiel" myndighed i form af det europæiske udvalg for systemiske risici (European Systemic Risk Board – ESRB), som skal analysere risici for det finansielle system i EU som helhed og i givet fald komme med advarsler og anbefalinger til medlemslandene, EU-institutionerne eller de relevante tilsynsmyndigheder.

De nævnte myndigheder varetager opgaver på tværs af alle 28 EU-lande, og skal ikke forveksles med det igangværende arbejde med et styrket banksamarbejde gennem etablering af et fælles banktilsyn og en fælles bankafviklingsmekanisme for eurolandene samt ikke-eurolande, der måtte ønske at deltage.

Kommissionen har i overensstemmelse med de relevante ESFS retsakter gennemført en evaluering af ESFS, som blev offentliggjort i august 2014, bl.a. på baggrund af en offentlig høring. Det forventes, at Kommissionen vil orientere herom på ECOFIN.

Kommissionen har generelt konkluderet, at de første års erfaringer med ESFS er positive, herunder især ESA'ernes omfattende bidrag til udarbejdelse af udkast til fælles tekniske standarder mv., som udfylder EU-lovgivningen på det finansielle område.

For så vidt angår ESA'erne peger Kommissionen på muligheder for forbedringer af ESA'ernes virkemåde på kort sigt uden behov for lovændringer, herunder større fokus på forbruger- og investorbeskyttelse og på arbejdet med at fremme konvergens mellem de nationale tilsyn, herunder gennem øget brug af "peer reviews". Derudover peger Kommissionen på, at man på længere sigt kan overveje tiltag, som i givet fald vil kræve lovgivningsændringer, herunder styrkelse af beslutningsproceduren i ESA'erne. Desuden peger Kommissionen på muligheden for at undersøge alternative finansieringsmodeller for at finansiere ESA'erne med henblik på at afskaffe de nuværende bidrag på 60 % fra de nationale kompetente myndigheder og 40 % fra medlemsstaterne (via EU-budgettet). Der vil desuden være behov for at se på samspillet med det styrkede banksamarbejde, vurderer Kommissionen.

For så vidt angår *Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB)* peger Kommissionen på, at ESRB bør udvide sit fokus fra primært banker til også at omfatte risici i andre dele af den finansielle sektor. Der kan også gøres mere for at kommunikere mere proaktivt om risici. Det vil umiddelbart ikke kræve lovgivningsændringer. På længere sigt peges på muligheden for at styrke ESRB organisatorisk, så risikorådet bliver mere selvstændigt i forhold til ECB, og evt. styrke ESRB's interne beslutningstagning og overveje at give ESRB nye instrumenter. Dette vil, afhængigt af den konkrete udformning, formentlig kræve lovændringer.

Det er ikke aktuelt forventningen, at Kommissionen på kort sigt vil fremlægge konkrete lovforslag som opfølgning på evalueringen. Kommissionen ventes at overveje behovet for lovforslag på længere sigt.

Formandskabets har lagt op til rådskonklusioner om sagen på det kommende ECOFIN, som ventes generelt at støtte Kommissionens evaluering, at signalere, at man ønsker at afvente at det styrkede banksamarbejde kommer i gang, før stillingtagen til mere gennemgribende reformer, samt at udtrykke støtte til at ESFS på kort sigt udnytter mulighederne inden for de eksisterende juridiske rammer.

Hjemmelsgrundlag

Ikke relevant.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet vedtog i marts 2014 en resolution vedr. evalueringen af ESFS, der generelt støtter styrkede beføjelser og ressourcer til ESFS.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Ikke relevant.

Statsfinansielle konsekvenser

Ikke relevant.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Ikke relevant.

Høring

Der har ikke været gennemført en ekstern høring om sagen i Danmark.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side vil man tage Kommissionens evaluering til efterretning, og støtter generelt, at der ikke gennemføres gennemgribende reformer af EFSF på nuværende tidspunkt, men at effekten af bl.a. det styrkede banksamarbejde afventes før stillingtagen til eventuelt mere gennemgribende reformer.

Andre landes holdning

Der forventes ikke umiddelbart at blive fremsat ønske på ECOFIN om mere grundlæggende ændringer af ESFS og dermed væsentlige lovgivningsmæssige reformer på kort sigt.

Umiddelbart ventes medlemslandene at bakke op om en tilgang, hvor ESFS i første omgang søger at udnytte eksisterende beføjelser og ressourcer. Der er generelt enighed om behov for løbende fokus på at overveje betydningen af det styrkede banksamarbejde for ESFS's funktionsmåde (særligt for så vidt angår EBA). Dette ventes afspejlet i rådskonklusionerne.

Dagsordenspunkt 9: Kreditinstitutters bidrag til afviklingsfonde

KOM-nr. foreligger ikke.

Resumé

På det kommende ECOFIN ventes en orientering om Kommissionens delegerede retsakt hhv. forslag til Rådets implementerende retsakt om fastsættelse af detaljerede regler for kreditinstitutternes bidrag til de nationale afviklingsfonde hhv. den fælles afviklingsfond (for lande i det styrkede banksamarbejde).

Der er tale om en sammenhængende pakke ud fra hensynet til at sikre ensartede konkurrencevilkår mellem institutter inden for og uden for banksamarbejdet. Der har været indgående konsultationer med medlemslandene på ekspertniveau om retsakterne.

Også de danske realkreditinstitutter vil skulle bidrage til en afviklingsfond, men der er fundet en løsning, der tager højde for disse institutters særlige forhold. Denne løsning vil gælde uanset om Danmark måtte deltage i det styrkede banksamarbejde eller ej.

Kommissionens delegerede retsakt vil blive vedtaget med mindre Rådet (med kvalificeret flertal) eller Europa-Parlamentet (med almindeligt flertal) afviser forslaget inden for 3 måneder. Kommissionens forslag til Rådets implementerende retsakt skal nu forhandles mellem medlemslandene og vil efterfølgende skulle vedtages formelt af Rådet.

Baggrund

Direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende banker (BRRD) – vedtaget i december 2013 – og forordningen om den fælles afviklingsmekanisme (SRM) – vedtaget i april 2014 – indebærer som noget nyt krav om etablering af sektorfinansierede afviklingsfonde, som skal kunne anvendes i håndteringen af nødlidende kreditinstitutter. Alle lande skal således pr. 1. januar 2015 etablere nationale afviklingsfonde, mens lande, der deltager i det styrkede banksamarbejde, pr. 1. januar 2016 skal etablere en fælles afviklingsfond, der erstatter de pågældende landes nationale afviklingsfonde.

Det følger af BRRD og SRM at der skal vedtages udfyldende detaljerede regler om fastsættelsen af kreditinstitutternes bidrag til de nye afviklingsfonde. Disse udfyldende regler er direkte gældende i medlemslandene.

Formelt består de udfyldende regler for de nationale fonde i en delegeret retsakt ved Kommissionen ift. risikjustering af institutternes bidrag, mens de udfyldende regler for den fælles afviklingsfond består i en implementerende retsakt ved Rådet ift. den detaljerede fastsættelse af bidragene. Kommissionens forslag, der blev offentliggjort 21. oktober 2014, indebærer, at reglerne for fastsættelsen af institutternes bidrag i substansen er mere eller mindre identiske for både de nationale afviklingsfonde (i den delegerede retsakt) og den fælles afviklingsfond (den implementerende retsakt), dog med visse forskelle bl.a. som følge af, at den fælles fond vil skulle opbygges hurtigere end de nationale afviklingsfonde. Det skal bl.a. sikre lige konkurrencevilkår mellem kreditinstitutter inden for og uden for det styrkede banksamarbejde. Der har været indgående konsultationer med medlemslandene på ekspertniveau om begge retsakter.

Der er lagt op til en orientering om de konkrete retsakter på det kommende ECOFIN - ikke en egentlig formel lovgivningsbehandling af forslagene.

Indhold

Kreditinstitutternes bidrag skal efter en årrække (10 år for de nationale fonde og 8 år for den fælles fond) summe til afviklingsfondens samlede målniveau (i begge tilfælde 1 pct. af de samlede dækkede indskud i de institutter, som skal bidrage til fonden).

Standardmodellen

De enkelte institutters bidrag beregnes dels ud fra instituttets størrelse og dels ud fra en risikojustering. Disse overordnede rammer følger af BRRD og SRM-forordningen.

Størrelsen beregnes i overensstemmelse med BRRD på baggrund af instituttets forholdsmæssige andel af de samlede passiver fraregnet kapital og dækkede indskud for samtlige institutter, som skal bidrage til fonden (for de nationale fonde således alle institutter, der er autoriseret i det pågældende lande, og for den fælles fond alle institutter, der er autoriseret i et land, der deltager i det styrkede banksamarbejde).⁴ Bidragene beregnes i forhold til det enkelte institut ("solo-niveau") og ikke for den samlede koncern, der kan omfatte flere indbyrdes koncernforbundne institutter. Opgørelse af bidragsbasen medregner dog ikke eksponeringer internt mellem koncernforbundne selskaber, hvis eksponeringerne opfylder nogle nærmere betingelser.⁵

På det enkelte instituts forholdsmæssige andel ganges en faktor for risikojustering der beregnes ud fra instituttets relative risikoprofil og forventes at ligge i niveauet 0,8 og 1,5. Risikojusteringen beregnes ud fra en række risikofaktorer, som fx instituttets gearing, likviditet, kapital, relative størrelse (målt på bl.a. instituttets andel af indlån) mv. For de enkelte risikofaktorer rangordnes institutterne, således at de mindst risikable institutter målt på de enkelte risikofaktorer tildeles den laveste faktor på 0,8 pct. og de mest risikable institutter tildeles den højeste faktor på 1,5. De enkelte risikofaktorer sammenvejes efter forskellige vægte.

Det er således ikke muligt på forhånd at opgøre, hvor stort et konkret instituts bidrag vil blive, idet det vil afhænge af instituttets relative position i forhold til alle de øvrige institutter på de forskellige risikofaktorer. Summen af alle institutters bidrag skal gøre det muligt at nå at opbygge afviklingsfondens (enten den nationale eller den fælles fond) i løbet af den angivne periode. Afviklingsmyndigheden skal senest 1. maj hvert år meddele hvert enkelt institut størrelsen af instituttets årlige bidrag.

Model for små kreditinstitutter

For institutter, hvis passiver fraregnet kapital og dækkede indskud udgør mindre end 300 mio. EUR og hvis nominelle aktiver udgør mindre end 1 mia. EUR, vil bidraget ikke blive fastsat efter ovenstående model. I stedet fastsættes bidraget som et årligt beløb på mellem 1.000 og 50.000 EUR afhængigt af instituttets størrelse.

Den særlige model for små banker skyldes, at de små banker ikke i praksis forventes at have samme adgang til rekapitalisering fra den fælles fond, som de større institutter, da de små institutter som hovedregel vil blive afviklet via ren bail-in.

Afviklingsmyndigheden vil dog konkret kunne afgøre, at et sådant institut som følge af sin risikoprofil eller forretningsmodel alligevel skal betale et bidrag beregnet efter standardmodellen, beskrevet ovenfor.

⁴ Det har undervejs været drøftet, hvorledes derivater skal indgå i bidragsberegningen. I den endelige retsakt medregnes passiver som følge af derivatkontrakter som udgangspunkt i opgørelsen af bidragsbasen i overensstemmelse med, hvordan de indregnes i forhold til opgørelsen af institutternes kapitalkrav, jf. kapitalkravsforordningen. Det betyder bl.a. at derivater kan "nettoficeres" (således at fx et instituts option på at købe et værdipapir kan modregnes med en option holdt af samme institut på at sælge samme værdipapir). I forhold til opgørelsen af bidragsbasen er der imidlertid sat et loft på denne nettoficering. Opgørelsen af derivater inkl. nettoficering må således ikke udgøre mindre end 75 pct. af opgørelsen af derivater efter en regnskabsmæssig opgørelse (hvor nettoficering ikke på samme måde er mulig).

⁵ Tilsvarende undtagelser gælder for eksponeringer mellem institutter, som ikke i øvrigt er koncernmæssigt forbundne, men som indbyrdes har forpligtet sig til at yde hinanden gensidig likviditets- og kapitalstøtte ved evt. problemer (såkaldte "institutional protection schemes", IPS, som bl.a. er udbredt i Østrig).

Særligt vedr. danske realkreditinstitutter

De danske realkreditinstitutter vil modsat andre kreditinstitutter ikke kunne trække på afviklingsfonden til brug for tabsabsorption og rekapitalisering, hvis instituttet bliver nødlidende. Dette skyldes, at realkreditinstitutterne i BRRD og SRM er undtaget fra opfyldelsen af kravet om bail-in-relevant kapital og gæld (det såkaldte MREL-krav). Fonden kan imidlertid bruges til andet end rekapitalisering for realkreditinstitutter (fx ydelse af garantier eller likviditetsstøtte eller i forbindelse med etablering af et broinstitut), da disse anvendelser ikke forudsætter forudgående bail-in af samme omfang.

Der indgår på den baggrund en særlig ordning for realkreditinstitutternes bidrag, som består i, at realkreditinstitutterne som udgangspunkt tildeles en risikjustering på 50 pct. i beregningen af deres bidrag. Dvs. at et realkreditinstitut alene skal bidrage med halvdelen af, hvad instituttet ville have skullet bidrage med, hvis man alene havde taget udgangspunkt i deres forholdsmæssige andel af de samlede passiver fraregnet kapital og dækkede indskud. Hvis der som led i håndteringen af et konkret realkreditinstitut måtte blive trukket på afviklingsfonden kan afviklingsmyndigheden træffe en begrundet beslutning om at øge risikjusteringen for bidrag fra institutter med en lignende (eller mere risikabel) risikoprofil bestemt ud fra deres forretningsmodel mv.

Overgangsordning for bidragene til den fælles afviklingsfond

Institutternes bidrag skal som nævnt summe til 1 pct. af de dækkede indskud i den relevante fond over den relevante opbygningsperiode.

For lande uden for det styrkede banksamarbejde skal institutternes bidrag til den nationale afviklingsfond summe til 1 pct. af de dækkede indskud i det pågældende land i løbet af opbygningsperioden på 10 år. For lande inden for det styrkede banksamarbejde skal institutternes bidrag til den fælles afviklingsfond summe til 1 pct. af de dækkede indskud i alle lande, der deltager i det styrkede banksamarbejde, over opbygningsperioden på 8 år.

Det betyder, at summen af bidragene fra institutter i et konkret land inden for det styrkede banksamarbejde ikke nødvendigvis vil summe til 1 pct. af de dækkede indskud i det pågældende land over den 8-årige opbygningsperiode. Det skyldes, at bidraget inden for banksamarbejdet fastsættes ud fra institutternes relative størrelse og risikoprofil sammenlignet med alle andre institutter i samtlige deltagende lande, og ikke kun sammenlignet med andre institutter i det pågældende land.

Nogle landes institutter vil således samlet set bidrage til den fælles fond med mere end 1 pct. af de dækkede indskud i det pågældende land, mens andre landes institutter samlet set vil bidrage med mindre til den fælles fond end 1 pct. af de dækkede indskud i det pågældende land. Kommissionen har på den baggrund i forslaget til Rådets implementerende retsakt foreslået en overgangsordning, hvorefter denne forskel i bidragene indføres gradvist i takt med opbygningen og i samme takt som den gradvise stigning i mutualiseringen af de nationale afdelinger i den fælles fond⁶.

Eftersom overgangsordningen indgår i Kommissionens forslag til Rådets implementerende retsakt (og ikke den delegerede retsakt), vil overgangsordningen skulle forhandles mellem medlemslandene inden vedtagelse.

Hjemmelsgrundlag

Den delegerede retsakt er hjemlet i artikel 103, stk. 7, i direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD). Den delegerede retsakt vedtages af Kommissionen, og vil træde i kraft med mindre Rådet (med kvalificeret flertal) eller

⁶ Konkret vil indfasningen af bidragene baseret på det fælles målniveau ske med 40 pct. i år 1, 60 pct. i år 2, 66,67 pct. i år 3, 73,33 pct. i år 4, 80 pct. i år 5, 86,67 pct. i år 6, 93,33 pct. i år 7 og 100 pct. i år 8. Den resterende del af bidragene i de enkelte år beregnes ud fra målniveauet i det enkelte land.

Europa-Parlamentet (med almindeligt flertal) gør indsigelser inden for en frist på 3 mdr., (som kan forlænges med yderligere 3 mdr. på enten Rådets eller Europa-Parlamentets initiativ).

Den implementerende retsakt er hjemlet i artikel 70, stk. 7, i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme (SRM). Den implementerende retsakt vedtages af Rådet med kvalificeret flertal på forslag fra Kommissionen.

Nærhedsprincippet

Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, herunder ud fra hensynet til at sikre lige konkurrencevilkår mellem kreditinstitutter på tværs af EU, herunder inden for hhv. uden for det styrkede banksamarbejde.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om sagen, men Kommissionen har konsulteret med det relevante udvalg (udvalget for økonomiske og monetære forhold, ECON). ECON vurderes generelt at støtte Kommissionens forslag. Europa-Parlamentet har formelt ingen rolle i udarbejdelsen af Rådets implementerende retsakt under SRM.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

De nye regler forventes implementeret i dansk lovgivning, forventeligt i bekendtgørelsesform, som et led i den forestående implementering af direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD). Forslaget ventes at træde i stedet for de eksisterende bestemmelser vedr. finansieringen af afviklingsafdelingen i den danske indskydergarantifond.

Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Et målniveau for afviklingsfonden på 1 pct. af de dækkede indskud vil i Danmark svare til 8-9 mia. kr.

De danske kreditinstitutters bidrag til en ny krisehåndteringsfond modsvarer af, at danske pengeinstitutter (men ikke realkreditinstitutter) allerede i dag bidrager til den eksisterende danske afviklingsordning, som den nye afviklingsfond vil erstatte.

I Danmark eksisterer der således allerede i dag en separat afviklingsafdeling i den danske indskydergarantifond, som kan bidrage til at dække eventuelle omkostninger ved afvikling efter Bankpakke 3 eller Bankpakke 4. Afviklingsafdelingen besidder en separat formue på i alt 3,2 mia. kr. i såkaldte "indeståelser" (umiddelbar trækingsret) til brug for afviklingsformål. I en overgangsperiode fastholdes indeståelserne på 3,2 mia. kr., da der løber visse tabskautioner, som skal bibeholdes til udløb. Det er hensigten at de 3,2 mia. kr. i fremtiden ophører og denne del af afdelingen dermed nedlægges. Endvidere er der 1 mia. til brug for dækning af omkostninger i forbindelse med udtrædelse fra datacentraler.

Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring i Danmark.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt for Folketingets Europaudvalg til orientering 9. oktober 2014 forud for ECOFIN 14. oktober, hvor Kommissionen imidlertid endnu ikke havde fremsat de konkrete retsakter.

Holdning

Dansk holdning

Fra dansk side støttes Kommissionens delegerede retsakt, og Kommissionens forslag til Rådets implementerende retsakt støttes generelt. Der er generelt valgt en fornuftig model for risikojusteringen, som fanger en række risikofaktorer, som er relevante for sandsynligheden for at trække på fonden, og som i sig selv kan tilskynde til en mere forsigtig adfærd blandt institutterne.

Det er særligt vigtigt for Danmark at sikre et passende hensyn til realkreditinstitutterne ved fastsættelsen af disses bidrag til afviklingsfonden. Realkreditinstitutternes bidrag skal således balanceres i forhold til de konkrete begrænsninger i mulighederne for at kunne gøre brug af fonden sammenlignet med andre kreditinstitutter. Den konkrete model vurderes at være en god løsning, som kan støttes fra dansk side.

Fra dansk side støttes endvidere, at de mindste institutter, bl.a. ud fra hensynet til proportionalitet, vil skulle bidrage mindre til afviklingsfonden end større institutter, og efter en simple model.

Andre landes holdning

Der ventes generel støtte til den overordnede model og de konkrete risikofaktorer mv.

Der forventes dog forskellige holdninger til den beskrevne overgangsmode i Kommissionens forslag til Rådets implementerende retsakt, som nu skal forhandles mellem medlemslandene.

Dagsordenspunkt 10: Revision af direktiv om forsikringsformidling (IMD)

KOM(2012)360

Resumé

Rådet ventes inden for kort tid at opnå enighed om en generel indstilling vedrørende formandskabets kompromistekst om revision af direktivet om forsikringsformidling (Insurance Mediation Directive – IMD). Med revisionen styrkes forbrugerbeskyttelsen på forsikringsområdet. Revisionen kan ligeledes bidrage til et mere effektivt og harmoniseret indre marked for forsikringsdistribution.

Anvendelsesområdet for det eksisterende direktiv om forsikringsformidling omfatter forsikrings- og genforsikringsformidlere. Dvs. fysiske personer eller selskaber, der afsøger forsikringsmarkedet for at finde den rette forsikringsløsning til sine kunder. Der kan også være tale om fysiske personer eller selskaber, som formidler forsikringer fra forsikringsselskaber til fx private kunder eller virksomheder. Med kompromisteksten lægger formandskabet op til, at direktivets anvendelsesområde justeres. Fremover vil forsikringsselskaber og web-baserede tjenester, der sammenligner forsikringsprodukter, ligeledes være omfattet af direktivets bestemmelser. Herudover begrænses medlemsstaternes mulighed for at undtage visse forsikringsdistributører fra anvendelsesområdet. Fremover vil virksomheder, der formidler ansvarsforsikringer, blive omfattet af direktivet.

Direktivet stiller uddannelseskrav samt en række andre krav til alle distributører, der omfattes af direktivets bestemmelser. Uanset hvilken distributionskanal, en kunde køber et givent forsikringsprodukt igennem, vil kunden altså fremadrettet være sikret rettigheder i forhold til fx information og rådgivning om de forsikringsprodukter, der tilbydes gennem forsikringsdistributøren.

Baggrund

Direktiv om forsikringsformidling (2002/92/EF) blev vedtaget i 2002 og bidrager til at skabe et harmoniseret indre marked for forsikringsformidling. Som eneste EU-retsakt regulerer direktivet forbrugernes rettigheder ved køb af forsikringsprodukter, herunder informationskrav. Direktivet søger ligeledes at samordne medlemslandenes bestemmelser om faglige kvalifikationskrav til og registrering af personer, der optager og udøver forsikringsformidling.

I lyset af finanskrisen fremsatte Europa-Kommissionen den 3. juli 2012 forslag til revision af det eksisterende direktiv om forsikringsformidling (IMD).

Formandskabets forslag til kompromistekst til revision af IMD medfører en udvidelse af direktivets anvendelsesområde. Desuden søger forslaget at højne standarden for forsikringsrådgivning og forbrugerinformationen. For at sikre konsistens på tværs af finansielle produkter noterer forslaget, at relevante bestemmelser i direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID), der blev genforhandlet i 2012-2013, bør integreres i det reviderede IMD. Det gælder særligt MiFIDs bestemmelser om forsikringsprodukter med et investeringselement.

Indhold

Formandskabets kompromistekst fastholder i vidt omfang Kommissionens forslag fra 2012. På visse områder indeholder kompromisteksten dog en række væsentlige ændringer, herunder:

- Direktivets titel

- Anvendelsesområdet
- Forbud mod at modtage provision i forbindelse med forsinkingsdistribution
- Oplysningskrav før indgåelse af forsinkingskontrakt ("prækontraktuelle oplysninger")
- Samarbejde mellem hjemlande og værtslande
- Aflønningsbestemmelser
- Håndtering af interessekonflikter
- Sanktioner ved overtrædelse af direktivets bestemmelser
- Beføjelse til delegerede retsakter

Titel

Formandskabet foreslår at direktiv om forsinkings*formidling* (IMD) ændrer navn til direktiv om forsinkings*distribution* (IDD). Hermed synliggøres at direktivet ikke kun vil finde anvendelse på forsinkings- og genforsikringsformidlere, men også andre distributionskanaler, herunder forsinkingsselskaberne selv.

Anvendelsesområde

IMD fastsætter regler for hvordan fysiske personer eller selskaber, der er eller ønsker at blive etableret i en medlemsstat, kan optage og udøve forsinkings- og genforsikringsformidling. Udover traditionelle forsinkingsmæglere, der afsøger markedet og formidler kundernes forsinkingsbehov til forsinkingsselskaber, omfatter reglerne fx agenter, der formidler forsinkinger til kunder på vegne af ét eller flere forsinkingsselskaber.

Kommissionen foreslår at anvendelsesområdet udvides til forsinkingsselskaber, dvs. livs- og skadesselskaber. Direktivet skal således fremover omfatte selskabers salg af forsinkingsaftaler direkte til kunderne uden anvendelse af en formidler. Ligeledes vil personer, hvis aktivitet består i at levere oplysninger om én eller flere forsinkingsaftaler via webbaserede sammenligningstjenester, blive omfattet af direktivet. Endelig omfattes erhvervsdrivende, der i tilknytning til deres hovedbeskæftigelse formidler forsinkinger (såkaldte accessoriske distributører).

Med henvisning til proportionalitetsprincippet indfører direktivet differentierede krav til forsinkingsdistributørerne. Det betyder, at kravfastsættelsen afhænger af om distributøren er et forsinkingsselskab, forsinkingsdistributør eller en accessorisk distributør, hvis hovederhverv ikke er forsinkingsdistribution mv.

Formandsskabets kompromistekst tager afsæt i Kommissionens forslag, men præciserer de tilfælde, hvor direktivet ikke finder anvendelse for accessoriske distributører. Accessoriske distributører vil således ikke være omfattet af direktivet, hvis:

- Forsikringen knytter sig til en solgt vare eller tjenesteydelse og dækker risici for driftsfejl, tab eller beskadigelse af varer leveret af den pågældende leverandør. Direktivet finder tilsvarende heller ikke anvendelse i tilfælde, hvor der sker tab eller beskadigelse af bagage og andre risici i tilknytning til en rejse bestilt hos den pågældende leverandør, og
- Den årlige præmie ikke overstiger 400 EUR, dvs. godt 3.000 kr.

I praksis omfatter undtagelsen detailhandelens og rejsebureauers salg af tillæggsforsikringer og rejseforsikringer, hvis præmien ligger under denne beløbsgrænse. I alle andre tilfælde vil sådanne formidlere blive omfattet af direktivet som accessoriske forsinkingsdistributører.

Provisionsforbud

Det eksisterende IMD indeholder ikke et forbud mod at mæglere modtager provision. IMD er et minimumsharmoniseringsdirektiv, hvorfor medlemsstaterne nationalt kan vælge at indføre et provisionsforbud. Danmark udnytter i dag denne mulighed ud fra et

forbrugerbeskyttelseshensyn og har indført et provisionsforbud, der gælder forsikringsmæglere. Mæglere skal i Danmark være uafhængige af forsikringselskaberne, hvorfor mæglerne ikke må modtage provision fra disse selskaber. Det er i henhold til de danske regler tilladt, at forsikringsagenter modtager provision. Agenter formidler forsikringer på vegne af ét eller flere forsikringselskaber, hvilket skal være et kendt forhold for kunden.

Kommissionens forslag fra 2012 noterer muligheden for et provisionsforbud knyttet til distribution af forsikringsprodukter med et investeringselement. Baseret på danske erfaringer med provisionsforbuddet, der eliminerer interessekonflikter mellem forsikringsmæglerens og kundens interesser, præciserer formandskabets kompromistekst Kommissionens forslag. Det nævnes nu eksplicit i direktivet, at medlemslandene kan indføre et generelt provisionsforbud, hvis dette nationalt vurderes hensigtsmæssigt. Forbuddet kan udstrækkes til alle typer af forsikringsdistributører, der er omfattet af direktivets bestemmelser.

Prækontraktuelle oplysninger

Kommissionens forslag indeholder bestemmelser om hvilke oplysninger forsikringsdistributører skal give kunden inden indgåelse af ny forsikringsaftale. Informationspligten omfatter fx navn og adresse på distributøren, oplysninger om hvorvidt der ydes rådgivning om de solgte forsikringsprodukter, klageadgang, og distributørens vederlag for formidling af forsikringen.

Formandskabets kompromistekst indfører yderligere krav til information og differentierer samtidig kravene efter om der er tale om et forsikringselskab, almindelig forsikringsdistributør eller en accessorisk distributør. Dermed sikres det, at informationen er relevant for kunden i forhold til den valgte distributionskanal.

Arbejdsmarkedspensionsordninger udbydes i Danmark primært af livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser. Sidstnævnte reguleres i Danmark som livsforsikringselskaber. Selskaber af denne type vil med kompromisteksten blive omfattet af direktivets anvendelsesområde og skal dermed opfylde direktivets bestemmelser om fx prækontraktuel information. Idet kunden bliver medlem af en given arbejdsmarkedspensionsordning, når kunden underskriver ansættelseskontrakten, kan selskabet imidlertid ikke sikre, at kunden modtager de nødvendige oplysninger forud for aftaleindgåelsen.

Efter dansk ønske anfører kompromisteksten at medlemslandene skal tilsikre, at i de tilfælde, hvor der er tale om en obligatorisk arbejdsmarkedspensionsordning og hvor kunden bliver medlem af denne ordning uden at have taget selvstændig beslutning herom, skal den prækontraktuelle information gives til kunden umiddelbart *efter* at kunden er blevet medlem af pensionsordningen (og ikke inden, som det er tilfældet ved de øvrige former for forsikringsdistribution).

Samarbejde mellem hjemlande og værtslande

Forsikringsdistributører kan operere inden for rammerne af det indre marked. Kompromisteksten anfører, at værtslandet er forpligtet til at behandle notifikationer fra virksomheder, der ønsker at udbyde tjenesteydelser i værtslandet som følge af retten til fri udveksling af tjenesteydelser. Tidligere var det op til værtslandet, om man blot anerkendte tilstedeværelsen af virksomheden eller valgte at sagsbehandle en notifikation. Under det nuværende direktiv har Danmark anerkendt grænseoverskridende virksomheders tilstedeværelse, men vil fremadrettet som værtsland være forpligtet til at sagsbehandle notifikationer.

I henhold til Kommissionens oprindelige forslag skal forsikringsdistributører, der udøver forsikringsdistribution i en anden medlemsstat, have passende viden og kunnen på forsikringsområdet. Kravene skal fastsættes af distributørens *hjemland* således, at distributøren kan varetage sine opgaver og opfylde sine forpligtelser i værtslandet.

Værtslandet skal informere den grænseoverskridende forsikringsdistributør om værtslandets lovgivning af relevans for distributøren, herunder de såkaldte god skik regler i det pågældende værtsland.

Det har under de tekniske drøftelser været fremført, at såfremt en grænseoverskridende distributør etablerer en filial i værtslandet, bør værtslandet af forbrugerhensyn kunne stille kompetence- og uddannelseskrav til den grænseoverskridende distributør. En sådan ordning vil være i tråd med boligkreditdirektivet (Mortgage Credit Directive - MCD) og medfører, at kompetence- og uddannelseskrav bliver ens for nationale og udenlandske distributører, der har etableret en filial i det pågældende værtsland. Formandskabets kompromistekst fastholder Kommissionens oprindelige tilgang, hvor krav fastsættes af hjemlandet. For at øge forbrugerbeskyttelsen i de tilfælde, hvor en grænseoverskridende distributør etablerer en filial i værtslandet, indføres med kompromisteksten øgede muligheder for værtslandet til at beskytte forbrugerne i de tilfælde, hvor en filial ikke opfylder hjemlandets bestemmelser.

Aflønningsbestemmelser

For at sikre forbrugerbeskyttelse på tværs af forsikringsprodukter, herunder produkter med et investeringselement, er kompromisteksten inspireret af MiFID-direktivets bestemmelser om aflønning. IMD indeholder således nu bestemmelser om, at forsikringsdistributører og forsikringsdistributørens ansatte fx ikke må aflønnes på en måde, der gør, at de ikke handler i kundens bedste interesse. Ved at inkludere MiFID-direktivets bestemmelser i IMD sikres transparens og et ensartet niveau for forbrugerbeskyttelse og standarder for oplysning i forhold til en given forsikringsdistributørs aflønningsforhold.

Håndtering af interessekonflikter

Forbrugerne skal beskyttes mod interessekonflikter, hvor distributøren kan have interesse i at distribuere et andet forsikringsprodukt til kunden end det, som vil være bedst ud fra kundens behov. Interessekonflikt kan fx opstå i situationer, hvor en forsikringsdistributør ved siden af sit erhverv som almindelig distributør har et agentur på vegne af et forsikringsselskab, hvor der kun formidles forsikringer fra dette forsikringsselskab.

Kommissionens forslag indeholder krav til håndtering af interessekonflikter ved salg af forsikringsprodukter med et investeringselement. Dvs. forsikringsprodukter med en tilbagekøbsværdi, der helt eller delvist er baseret på markedsudsving. Med formandskabets kompromistekst stilles krav om at distributører skal tage alle nødvendige skridt til at identificere interessekonflikter, der kan opstå i forbindelse med ethvert forsikringsprodukt. Hermed får kunden sikkerhed for, at forsikringsproduktet er i kundens interesse og at distributøren ikke har en konflikt mellem sin egen interesse i salget og kundens interesse i erhvervelsen af produktet. Da direktivet er et minimusdirektiv vil det nationalt være muligt at udvide kravet til håndtering af interessekonflikter ved al salg af alle forsikringsprodukter.

Sanktioner

Kommissionens oprindelige forslag indeholdt ikke valgfrihed mellem strafferetlige og administrative sanktioner, i de tilfælde, hvor forsikringsdistributører ikke overholder direktivets bestemmelser. På dansk foranledning indeholder formandskabets kompromistekst nu en bestemmelse, der giver medlemslandene valgfrihed mellem strafferetlige og administrative sanktioner. Det betyder, at der i dansk ret fortsat kan implementeres strafferetlige sanktioner for overtrædelse af direktivets bestemmelser.

Delegerede retsakter

Som det var tilfældet i Kommissionens forslag, giver formandskabets kompromisforslag den europæiske forsikringstilsynsmyndighed (European Insurance and Occupati-

onal Pensions Authority – EIOPA) beføjelse til at udarbejde udkast til en række reguleringsmæssige tekniske standarder og retningslinjer, herunder:

- Reguleringsmæssige tekniske standarder vedrørende justering af det beløbsmæssige niveau for forsikringsdistributørers ansvarsforsikring samt finansielle kapacitet. Sidstnævnte krav indføres for at modvirke at en distributør bliver insolvent og dermed ikke er i stand til fx at overføre en forsikringspræmie fra en kunde til det forsikringselskab, hvor forsikringen er købt.
- Retningslinjer vedrørende vurdering og tilsyn med praksis for krydssalg, dvs. en situation hvor et forsikringsprodukt tilbydes som del af en større pakke.
- Retningslinjer vedrørende forsikringsprodukter med et investeringselement, herunder retningslinjer der understøtter vurdering af hvornår disse produkter er struktureret på en måde, der gør det svært for kunden at forstå de risici, der er knyttet til forsikringen.

Kommissionen tildeles desuden beføjelser til at vedtage delegerede retsakter vedrørende produkttilsyn, interessekonflikter samt forsikringsprodukter med et investeringselement.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 114 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Forslaget behandles i den almindelige lovgivningsprocedure. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Nærhedsprincippet

Regeringen vurderer, at kompromisteksten er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Hovedparten af de elementer, der indgår i kompromisteksten, fremgår af det oprindelige direktiv fra 2002, som vurderedes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Forslag til revision af IMD skal ses som reaktion på dels, at markederne for forsikring bliver stadig mere integrerede i EU, dels finanskrisen, der synliggjorde et behov for højere standarder for gennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse i EU.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om Kommissionens forslag. Det tidligere Europa-Parlament vedtog i februar 2014 en udtalelse. Heraf fremgår bl.a. følgende:

- Direktivet skal sikre et ensartet beskyttelsesniveau for forbrugerne uanset distributionskanal.
- Forsikringsdistributører skal kunne operere på tværs af grænserne, enten ved at de etablerer sig i en anden medlemsstat (etableringsfrihed) eller ved at levere ydelser på tværs af grænserne (fri bevægelighed for tjenesteydelser).
- Forsikringsdistributører skal følge efteruddannelsesforløb. Parlamentet foreslår at der stilles krav om minimum 200 timers uddannelse og/eller træning over en femårig periode. Kravene kan differentieres for de distributører, der ikke har forsikringsdistribution som hovedaktivitet.
- For at imødegå interessekonflikter og sikre transparens skal der stilles krav til de oplysninger en forsikringsdistributør skal give til en kunde før underskrivelse af en forsikringspolice. De administrative byrder, der følger heraf, skal være proportionale.
- Når en forsikring tilbydes som del af en pakkeløsning, skal forsikringsdistributøren informere kunden om dette forhold. Kunden skal samtidig tilbydes mu-

lighed for at købe de forskellige komponenter samlet eller hver for sig. Kunden skal ligeledes oplyses om forsikringspræmier eller priserne for hver enkelt komponent.

Spørgsmålet ventes behandlet af Europa-Parlamentets udvalg for Økonomi- og Valutaspørgsmål (ECON).

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

For gældende dansk ret henvises til grund- og nærhedsnotat af 12. december 2012.

Ændringer af IMD vil medføre behov for en udvidelse af anvendelsesområdet for den gældende lov om forsikringsformidling, således at loven ligeledes gælder for forsikringsselskaber og sammenlignende websites. Ligeledes vil fx bilforhandlere og detailhandlere, der formidler forsikringer, blive omfattet af direktivet (med mindre betingelserne for undtagelse er opfyldt).

Gældende lovgivning indeholder ikke et krav om, at ansatte i forsikringsselskaber skal besidde viden og erfaring på forsikringsområdet, eller krav om, at forsikringsdistributører og ansatte i forsikringsselskabet løbende skal opdatere nødvendig viden og erfaring. Disse krav vil derfor skulle indføres i dansk ret.

Gældende dansk ret indeholder ikke alle af de (øgede) informationsforpligtelser, som fremgår af kompromisteksten, herunder øgede krav til oplysning om variable lønde. Dansk lovgivning skal således tilpasses dette forhold, herunder indføre mulighed for at Finanstilsynet kan udføre inspektion hos forsikringsdistributører.

Der skal indføres særlige rådgivningsregler og regler for håndtering af interessekonflikter i forbindelse med formidling af livsforsikringsprodukter med et investeringselement. Der skal endelig indføres en pligt for tilsynsmyndigheden til at behandle notifikationer fra virksomheder, der ønsker at drive virksomhed i Danmark i henhold til retten til fri udveksling af tjenesteydelser.

Statsfinansielle konsekvenser

Finanstilsynet fører tilsyn med forsikringsdistributører i Danmark. Med formandskabets kompromistekst bliver der tale om et mere omfattende tilsyn, idet direktivets anvendelsesområde udvides. Det betyder, at omfanget af distributører, der er underlagt tilsyn, bliver udvidet. Ligeledes skal Finanstilsynet føre tilsyn med de skærpede krav til fx distributørernes faglige kompetencer og oplysningspligt over for kunden, ligesom Finanstilsynet fremadrettet skal behandle notifikationer fra tjenesteydere fra andre medlemslande, der ønsker enten at etablere sig i Danmark eller at udbyde tjenesteydelser på forsikringsområdet i Danmark. Et styrket tilsyn ventes at nødvendiggøre behov for yderligere ressourceindsats til Finanstilsynet. Finanstilsynets aktiviteter finansieres via bidrag fra finansielle virksomheder under tilsyn.

Forslaget medfører opgaver for den europæiske forsikringstilsynsmyndighed EIOPA. Hvis tilførslen nødvendiggør øgede ressourcer i EIOPA, skal finansiering tilvejebringes via en budgetforhøjelse, hvortil medlemslandene og observatører betaler 60 pct. mens EU-budgettet bidrager med 40 pct. i henhold til den sædvanlige fordelingsnøgle. Danmarks andel af medlemslandenes bidrag (60 pct.) dækkes af bidrag fra finansielle virksomheder under tilsyn i Danmark, mens Danmarks andel af EU-budgettet (40 pct.) betales efter sædvanlig fordelingsnøgle knyttet til EU-budgettet.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det vurderes at forslaget bidrager til styrket forbrugerbeskyttelse på forsikringsområdet i EU. Samtidig er det forventningen at forslaget kan bidrage til vækst i markedet for finansielle tjenesteydelser, idet forslaget kan medvirke til øget forbrugertillid til forsikringsdistributører samt de distribuerede produkter.

Det vurderes, at gennemførelse af de øgede krav om information, kompetenceudvikling mv. vil medføre omkostninger, herunder administrative byrder, for de berørte distributører.

Høring

Kommissionens forslag til revision af forsikringsmæglerdirektivet var i høring i EU-specialudvalget for den finansielle sektor med høringsfrist den 4. september 2012. For en gennemgang af høringssvarene henvises til grund- og nærhedsnotat af 12. december 2012.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Grund- og nærhedsnotatet er tidligere sendt til Folketingets Europaudvalg den 12. december 2012.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter generelt formandsskabets kompromistekst, der indeholder en række konkrete tiltag til styrket forbrugerbeskyttelse på forsikringsområdet. Desuden kan kompromisteksten bidrage til en effektivisering og øget harmonisering i det indre marked for forsikringsdistribution.

Regeringen lægger særlig vægt på, at det danske provisionsforbud kan fastholdes med de nye regler om forsikringsdistribution. Regeringens holdning imødekommes i kompromisteksten, idet teksten indeholder eksplicit mulighed for, der nationalt kan fastholdes eller introduceres provisionsforbud, hvis man nationalt vurderer, at dette er hensigtsmæssigt.

Tildeling af kompetencer til værtslandet for en forsikringsdistributør bør ske ved gensidig aftale mellem de kompetente myndigheder, hvilket vurderes imødekommet i kompromisteksten. Teksten bygger på princippet om at værtslandet skal anerkende hjemlandets kompetencekrav til en distributør, der gør brug af den fri etableringsret eller ret til grænseoverskridende tjenesteydelser. Samtidig introduceres bestemmelser således, at værtslandet både i forhold til tjenesteydere, der er etableret i værtslandet og udbydere af grænseoverskridende serviceydelser, kan træffe passende foranstaltninger til at forebygge eller straffe uregelmæssigheder begået på dets område af forsikringsdistributører fra en anden medlemsstat. Det støtter regeringen.

Regeringen lægger afgørende vægt på og støtter, at kompromisteksten indeholder en fleksibilitetsbestemmelse således, at kravet om prækontraktuel information i visse tilfælde kan fraviges af hensyn til de danske arbejdsmarkedspensionsordninger. Det betyder, at det for disse ordninger vil være tilstrækkeligt at de påkrævede informationer gives til kunden umiddelbart efter at kunden er blevet medlem af pensionsordningen, og ikke forud herfor. Firmapensionskasser er omfattet af direktivet for firmapensionskasser (IORP), der i øjeblikket genforhandles. Den foreløbige IORP kompromistekst inkluderer en sådan fleksibilitetsbestemmelse, hvorfor regeringen har arbejdet for, og opnået, at en lignende bestemmelse indsættes i direktivet om forsikringsdistribution. Både IORP og IMD vil således indeholde en fleksibilitetsbestemmelse til gavn for arbejdsmarkedspensionsområdet.

Det er afgørende for regeringen, at det danske system med strafferetlige sanktioner kan opretholdes og at Danmark således ikke pålægges at introducere administrative sanktioner på området for fordelingsdistribution. Regeringens holdning imødekommes i den foreliggende kompromistekst.

Andre landes holdning

Det vurderes umiddelbart at de øvrige medlemslande kan støtte formandskabets kompromistekst.

Dagsordenspunkt 11: Forordning vedr. rapportering og gennemsigtighed for værdipapirfinansieringstransaktioner

KOM (2014) 40

Resumé

Der ventes på teknisk niveau snart at kunne opnås enighed om en generel indstilling i Rådet vedr. formandskabets kompromisforslag til forordning om rapportering og gennemsigtighed for værdipapirfinansieringstransaktioner. Forslaget er et led i EU's arbejde på at regulere den såkaldte skyggebanksektor. Skyggebanksektoren omfatter enheder og aktiviteter uden for reguleringen af det almindelige banksystem. Skyggebankenheder kan fx være kapital- og hedgefonde.

Forslaget skal skabe større gennemsigtighed ved som noget nyt at fastsætte krav om, at parter, fx kreditinstitutter og pengemarkeds-, kapital- og hedgefonde samt ikke-finansielle virksomheder, der deltager i værdipapirfinansieringstransaktioner, fx genkøbstransaktioner, skal indberette oplysninger om disse transaktioner til såkaldte transaktionsregistre, der opbevarer informationerne. Forslaget stiller desuden som noget nyt krav om samtykke ved genbrug af finansielle instrumenter, der er modtaget som sikkerhed.

Der har generelt været opbakning til hovedelementerne i Kommissionens forslag blandt medlemsstaterne, og formandskabets kompromisforslag fastholder i hovedtræk det oprindelige forslag, idet der dog efter dansk opfattelse i kompromisforslaget er fundet en mere passende balance mellem rapporteringskravene og de administrative byrder forbundet hermed for parterne i værdipapirfinansieringstransaktioner. Desuden begrænses i kompromisforslaget Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter sammenlignet med Kommissionens forslag. Derudover er der indført valgfrihed mellem anvendelse af henholdsvis administrative og strafferetlige sanktioner.

Sagen er ikke på dagsordenen for ECOFIN d. 7. november 2014, men det har tæt på rådsmødet vist sig, at der formentlig snart vil kunne opnås enighed, evt. allerede i første del af november.

Baggrund

Kommissionen fremsatte i januar 2014 forslag til forordning om rapportering og gennemsigtighed for værdipapirfinansieringstransaktioner. Forslaget har til formål at øge gennemsigtigheden i den såkaldte skyggebanksektor, der blandt andet omfatter aktører som kapitalfonde, hedgefonde og pengemarkedsforeninger, hvor aktørerne driver banklignende virksomhed, men er underlagt en anden og i nogle tilfælde mindre restriktiv regulering end traditionelle banker.

Denne gennemsigtighed indføres for en række specifikke transaktioner – de såkaldte værdipapirfinansieringstransaktioner. Dette omfatter blandt andet genkøbstransaktioner og værdipapirlån. En genkøbstransaktion, eller repo-transaktion, er en transaktion, hvor et institut sælger et værdipapir til en modpart, og hvor der ved aftalens indgåelse aftales en genkøbspris og genkøbsdato. Værdipapirudlån er en transaktion, hvor en modpart låner et aktiv til en anden modpart med aftale om, at modparten returnerer et tilsvarende aktiv på en fremtidig dato eller når parten som har udlånt aktivet anmoder om det. Det er kendetegnende for disse typer transaktioner, at der er tale om anvendelse af finansielle instrumenter som sikkerhed for finansiering.

Indhold

Formandskabets kompromisforslag fastholder i vidt omfang Kommissionens forslag, med en række efter dansk opfattelse generelle forbedringer, herunder at teksten i langt højere grad tager højde for eksisterende regulering, der grænser op til forslaget, eksempelvis forordningen om regulering af handel med finansielle derivater (European Market Infrastructure Regulation – EMIR), der bl.a. regulerer rapportering af nogle derivattransaktioner samt registrering og tilsyn med transaktionsregistre.

Rapportering af værdipapirfinansieringstransaktioner

Ifølge Kommissionens forslag skal alle modparter, herunder kreditinstitutter og pengemarkeds-, kapital- og hedgefonde samt ikke-finansielle virksomheder, der deltager i værdipapirfinansieringstransaktioner, indberette oplysninger om disse aktiviteter til transaktionsregistre hverdagen efter transaktionen er tilendebragt. Ved transaktionsregistre forstås en virksomhed, der centralt indsamler og vedligeholder optegnelser over værdipapirfinansieringstransaktioner. I tilfælde, hvor der ikke er nogen transaktionsregistre tilgængelig, skal informationen indsendes til Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, ESMA.

ESMA skal desuden udarbejde udkast til tekniske standarder, der indeholder de nærmere detaljer vedrørende rapporteringen, som Kommissionen gives kompetence til at vedtage som delegerede retsakter. Kompromisforslaget fastholder generelt Kommissionens forslag.

Værdipapirfinansieringstransaktioner omfattet af forordningen

Kommissionens forslag gav Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, der tilføjede transaktioner til listen over værdipapirfinansieringstransaktioner, som Kommissionen vurderede havde "tilsvarende økonomisk effekt" og udviste "tilsvarende risiko", som de transaktioner, der allerede er defineret som værdipapirfinansieringstransaktioner. Denne mulighed for udvidelse af anvendelsesområdet er udgået i kompromisforslaget, bl.a. efter dansk opfordring, da opfattelsen blandt medlemslandene generelt var, at denne beføjelse grundet sit omfang ville medføre for stor uklarhed om reglernes omfang for tilsynsmyndigheder og finansielle virksomheder.

Definitionen af værdipapirfinansieringstransaktioner er dermed blevet mere præcis i kompromisforslaget og vurderes at skabe mere klarhed for myndigheder, ligesom den er nemmere at anvende for myndigheder og modparter. Fremtidige udviklinger vil kunne inddrages i revisioner af forordningen besluttet af Rådet og Europa-Parlamentet, hvis Kommissionen måtte finde det nødvendigt med forslag herom.

Ikke-finansielle modparters rapportering af værdipapirfinansieringstransaktioner

Kompromisforslaget indfører en minimumsgrænse i tilfælde, hvor transaktioner udføres mellem finansielle og ikke-finansielle modparter, således at kravet om rapportering ikke finder anvendelse for ikke-finansielle modparter, hvis det drejer sig om små virksomheder. I disse tilfælde påhviler rapporteringsforpligtelsen den finansielle modpart. En finansiell modpart vil f.eks. være et kreditinstitut. Såfremt transaktionen udføres mellem to ikke-finansielle modparter, skal begge parter rapportere, uanset størrelse.

Ovennævnte minimumsgrænser fastsættes i kompromisforslaget til 1) en balancesum på 4 mio. euro (ca. 30 mio. kr.), 2) en nettoomsætning på 8 mio. euro (ca. 60 mio. kr.) og 3) et gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret på 50. Hvis en virksomhed holder sig under grænserne for mindst to ud af de tre, vil den være undtaget for at skulle leve op til de fastsatte rapporteringskrav.

Værdipapirfinansieringstransaktioner hvor en centralbank er modpart

Kompromisforslaget tilføjer desuden som et nyt element, at hvor en finansiell modpart indgår i en værdipapirfinansieringstransaktion med en centralbank som modpart, er denne transaktion undtaget fra rapporteringsforpligtelse for den finansielle modpart. Centralbanker er udtrykkeligt undtaget fra forordningens krav om rapportering, men forpligtes til at samarbejde med de kompetente tilsynsmyndigheder.

Opbevaring af registrering af værdipapirfinansieringstransaktioner

Ifølge kompromisforslaget er parterne i en værdipapirfinansieringstransaktion forpligtet til at opbevare registreringen om transaktionerne i minimum 5 år, i modsætning til 10 år i Kommissionens forslag.

Transaktionsregistre

Transaktionsregistre skal bl.a. give Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, ESMA, Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, ESRB, og nationale kompetente myndigheder adgang til de indberettede oplysninger. Transaktionsregistre skal endvidere offentliggøre oplysningerne i en overordnet (aggregeret) form, hvor de enkelte modparter ikke kan identificeres. ESMA skal udarbejde udkast til regulatoriske tekniske standarder, der skal præcisere dette format, som Kommissionen gives kompetence til at vedtage som delegerede retsakter.

Personer, som arbejder for, eller har arbejdet for, de enheder, der har adgang til de indberettede oplysninger, vil være underlagt tavshedspligt og må alene anvende disse oplysninger som led i udførelse af deres pligter og funktioner for disse enheder inden for forslaget's anvendelsesområde, eller som led i opnåelse af formålet for indberetning af oplysningerne, samt til brug for administrative eller retslige procedurer i forbindelse med udførelse af disse funktioner.

Registrering og tilsyn med transaktionsregistrene skal varetages af ESMA. ESMA skal opkræve gebyrer af transaktionsregistrene, som fuldt ud skal dække de udgifter, der er forbundet med ESMA's registrering og tilsyn med dem. Kommissionen gives kompetence til at vedtage en delegeret retsakt, der fastsætter gebyrbelagte forhold, typer og størrelse af gebyrer, samt hvordan de skal betales.

Kompromisforslaget fastsætter, at såfremt et transaktionsregister allerede er registreret efter EMIR-forordningen, skal der tages højde herfor i forbindelse med gebyropkrævning samt ved at anvende en forenklet registreringsproces for disse registre. Det oprindelige forslag indeholdt ikke en sådan hensyntagen til allerede registrerede transaktionsregistre.

Offentliggørelseskrav for UCITS og FAIF'er

Kommissionens forslag indeholder offentliggørelseskrav for investeringsforeninger (Undertakings for Collective Investment in Transferable Securities – UCITS) og forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er – Alternative Investment Fund Managers Directive). Der stilles krav om, at anvendelsen af værdipapirfinansieringstransaktioner beskrives i halv- og helårsrapporterne for UCITS og helårsrapporten for FAIF'er. Endvidere stilles der krav om, at UCITS skal oplyse om brugen af værdipapirfinansieringstransaktioner i deres prospekter. Et prospekt er en analyse af en given investering, fx et selskab, som giver information til investorerne, herunder om risici, så de kan træffe en investeringsbeslutning på et informeret grundlag. Kompromisforslaget fastholder generelt Kommissionens forslag.

Krav om samtykke ved genbrug af sikkerhed

Endelig stiller Kommissionens forslag krav om, at parter, der ønsker at genanvende et finansielt instrument, der er omfattet af forordningen og som er modtaget som sikkerhed, skal have forudgående tilladelse fra modparten. Et eksempel herpå er, hvor et institut har modtaget en sikkerhed i form af et værdipapir som led i en repo-transaktion, hvor instituttet, som modtager sikkerheden, vælger at videreudlåne den modtagne sikkerhed i en ny repo-transaktion⁷. Kravet om forudgående samtykke skal sikre, at sikkerheden ikke kan genbenyttes uden aftale med den oprindelige modpart. Formålet er at hindre, at et enkelt værdipapir står krediteret flere steder i det finansielle system, uden at de relevante modparter er bevidste herom.

⁷ En repo-transaktion er et salg af et aktiv (fx en statsobligation) med en bindende aftale om, at sælger køber aktivet tilbage på et givet senere tidspunkt til en på forhånd aftalt pris. En repo-transaktion virker således ligesom et sikret lån, hvor låntager er sælger af repo'en og långiver er køber af repo'en. Repo-transaktioner løber typisk over en kort tidsperiode.

Kompromisforslaget fastholder generelt Kommissionens forslag. Kompromisforslaget præciserer, at manglende overholdelse af forordningens krav om forudgående information og samtykke ikke påvirker national ret vedrørende gyldigheden eller virkningen af en transaktion, samt de regler, der gælder for finansiel sikkerhedsstillelse.

Whistleblower-ordning

Den kompetente myndighed skal ifølge Kommissionens forslag sikre, at der etableres effektive mekanismer, hvortil personer kan anmelde regelbrud - en såkaldt whistleblower-ordning. Herved forstås en ordning, hvor bl.a. ansatte i virksomhederne får adgang til og tilskyndes til at afsløre og indberette eventuelle overtrædelser af forpligtelser efter forordningen.

Kommissionens forslag gav mulighed for, at medlemsstaterne kunne vælge at give finansielle incitamenter til personer, som forsyner kompetente myndigheder med vigtige nye oplysninger under whistle-blower-ordningen, der fører til administrative eller strafferetlige sanktioner.

Kompromisforslaget fastholder kravet om whistle-blower-ordninger, men muligheden for finansielle incitamenter er udgået i kompromisforslaget.

Forhold til tredjelande

Formandskabet kompromisforslag indeholder en mere indgående regulering af reglerne vedr. tredjelande end Kommissionens forslag. Kompromisforslaget regulerer bl.a. mere indgående under hvilke betingelser, der kan indgås samarbejde med tredjelande med hensyn til gensidig adgang til og udveksling af informationer vedrørende transaktioner. Kompromisforslaget fastslår, at Kommissionen på baggrund af vedtagelse af en gennemførelsesretsakt skal fremsætte anbefalinger til Rådet om forhandling af samarbejdsaftaler med tredjelande, hvor det oprindelige forslag gav Kommissionen beføjelse til at indgå denne type aftaler.

Sanktioner

Kommissionens oprindelige forslag indeholdt krav om, at medlemsstaterne som minimum skal sanktionere manglende overholdelse af forslagets regler, herunder rapportering vedr. værdipapirfinansieringstransaktioner, gennem administrative sanktioner og tiltag. Det fremgik, at disse administrative sanktioner og tiltag ikke berører eventuelle strafferetlige sanktioner, men ikke udtrykkeligt at et medlemsland kan fravælge brugen af administrative sanktioner. På dansk foranledning indeholder formandskabets kompromisforslag nu en udtrykkelig mulighed herfor, så der dermed er valgfrihed for medlemslandene til at anvende administrative eller strafferetlige sanktioner.

Ligeledes er det maksimale bødeniveau for såvel fysiske personer som for virksomheder reduceret.

Ikrafttræden og anvendelsestidspunkt

Kompromisforslaget opretholder, at reglerne i forslaget skal finde anvendelse forskudt, således at hovedparten af bestemmelserne finder anvendelse fra ikrafttræden. I modsætning til det oprindelige forslag er eksempelvis anvendelsestidspunktet for forpligtelsen til at rapportere værdipapirfinansieringstransaktioner, på bl.a. dansk opfordring, udskudt således, at den finder anvendelse henholdsvis 12 måneder (for finansielle modparter) og 24 måneder (for ikke-finansielle modparter) efter ikrafttrædelsen af de retsakter, der fastsætter de nærmere detaljer for rapporteringen. Dette giver modparterne tid til at indrette sig efter det præcise indhold af disse bestemmelser.

Delegerede retsakter

Som det var tilfældet i Kommissionens forslag, indeholder formandskabets kompromisforslag beføjelse til Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter på nogle områder, herunder:

- Yderligere enheder undtaget fra forordningen, foruden centralbanker. Delegationen er i kompromisforslaget afgrænset af, at Kommissionen skal præsentere

re en rapport til Rådet og Europa-Parlamentet og kun, såfremt det heri konkluderes, at det er nødvendigt at undtage enheder, kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter.

- Gebyrer for registrering som transaktionsregister. Denne beføjelse angår typen af gebyrer, afgrænsning af gebyrbelagte forhold, størrelsen af gebyr og hvordan de skal betales.
- Opdatering af hvilke informationer UCITS og FAIF'er skal give deres kunder, med henblik på at sikre ensartet offentliggørelse og tage højde for ændring i markedspraksis. Formandskabets kompromisforslag afgrænser Kommissionens beføjelser på dette punkt.

Herudover gives Kommissionen bl.a. beføjelse til at vedtage tekniske standarder som delegerede retsakter på baggrund af udkast fra ESMA, der fastsætter detaljerne for rapportering af transaktioner, detaljer for ansøgning om registrering som transaktionsregistre, under hvilke betingelser de relevante myndigheder kan få adgang til informationer om transaktionerne i transaktionsregistre.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktat om Den Europæiske Unions Funktionsområde (TEUF) artikel 114. Forslaget behandles i den almindelige lovgivningsprocedure, jf. artikel 294 TEUF, hvor Rådet og Europa-Parlamentet træffer beslutning i fællesskab. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Nærhedsprincippet

Regeringens vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da formålet er at øge gennemsigtigheden i den del af den finansielle sektor, som omfatter enheder og aktiviteter uden for reguleringen af det almindelige banksystem (skyggebanksektoren) på tværs af medlemsstaterne. Det er regeringens vurdering, at det ikke er muligt at opnå dette alene gennem national regulering, da nationale tiltag alene ville dække en mindre del af markedet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig om direktivforslaget. Forslaget behandles i Økonomi- og valutaudvalget (ECON). Renato Sorou (S&D) er ordfører på forslaget.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Forslaget er fremsat som forordning, som vil have direkte virkning i dansk ret uden lovgivningsmæssig gennemførelse. Det må imidlertid forventes, at der vil ske enkelte mindre justeringer af Værdipapirhandelsloven på baggrund af forslaget.

Statsfinansielle konsekvenser

Finanstilsynets tilsyn med finansielle virksomheder vil som konsekvens af forslaget blive udvidet til også at omfatte rapportering af værdipapirfinansieringstransaktioner. Ligeledes vil Finanstilsynets tilsyn med UCITS og FAIF'er blive udvidet til at omfatte krav om offentlighed ved anvendelsen af værdipapirfinansieringstransaktioner. Endelig vil Finanstilsynet som noget nyt skulle påse, at modparter, der genbruger sikkerheder, opfylder forslagets krav om samtykke og transparens.

På den baggrund forventes forslaget at medføre et behov for øgede ressourcer i Finanstilsynet, der vil blive finansieret via gebyrer på virksomheder under tilsyn, som det er normal praksis for Finanstilsynet.

Forslaget vurderes ikke at have direkte statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det vurderes, at forslaget vil have positive samfundsmæssige konsekvenser, idet bestemmelserne i forslaget vil øge gennemsigtigheden i skyggebankssektoren.

Forslaget vurderes at medføre administrative konsekvenser for de virksomheder, der omfattes af forslaget om gennemsigtighed i skyggebanksmarkedet, herunder i form af omstillingsbyrder ved etablering af rapporteringssystemer, samt løbende byrder i form af en øget indberetningsaktivitet som følge af kravet om rapportering af værdipapirfinansieringstransaktioner til transaktionsregistre, opfyldelse af offentlighedskrav

Høring

Kommissionens forslag var, sammen med forslag til forordning om strukturelle foranstaltninger til forbedring af robustheden af kreditinstitutter i EU, i høring til EU-Specialudvalget for den finansielle sektor med høringsfrist den 28. februar 2014. For en gennemgang af høringssvarene henvises til grund – og nærhedsnotat af 14. april 2014.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Grund- og nærhedsnotat er tidligere sendt til Folketingets Europaudvalg den 14. april 2014.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter generelt formandsskabets kompromistekst, der indeholder konkrete tiltag til at øge gennemsigtigheden for så vidt angår finansielle enheder og aktiviteter uden for reguleringen af det almindelige banksystem (skyggebanksområdet).

Regeringen støtter, at transaktioner udført af centralbanker som led i deres varetagelse af deres respektive lovbestemte mål og opgaver, ikke skal underlægges krav om, at modparten skal rapportere disse.

Regeringen støtter, at Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter begrænses, særligt i forhold til centrale dele, så som omfattede transaktioner eller undtagne enheder.

Regeringen finder det vigtigt, at forordningens regler har en passende balance mellem rapporteringskravene og de administrative byrder forbundet hermed for parterne i værdipapirfinansieringstransaktioner. Dette hensyn vurderes tilfredsstillende imødekommet i kompromisforslaget. Regeringen støtter således, at forordningen giver mulighed for, at et transaktionsregister, der allerede er registreret efter EMIR, kan benytte sig af en forsimplet proces for registrering, samt at der også tages højde for dette i forbindelse med gebyrer efter forordningen. Regeringen støtter ligeledes, at det i kompromisforslaget er fastsat, at små ikke-finansielle modparter ikke skal rapportere transaktioner, når de indgår med finansielle modparter.

Regeringen vurderer, at det er vigtigt, at modparterne får tilstrækkelig tid til at indrette sig på rapporteringskrav på et område, der ikke tidligere har været underlagt sådanne krav, med henblik på sikre en smidig omstilling. Regeringen støtter, at der i kompromisforslaget fastsættes en tilstrækkelig indfasningsperiode af rapporteringskravene, og at der er en klar sammenhæng med ikrafttræden af de delegerede retsakter, der fastsætter det nærmere indhold for rapporteringsforpligtelsen og indfasningen af denne forpligtelse.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at medlemsstaterne ikke forpligtes til at indføre sanktioner i form af administrative bøder. Regeringens holdning imødekommes af det foreliggende kompromisforslag, da sanktionsbestemmelserne udtrykkeligt indeholder valgfrihed mellem administrative og strafferetlige sanktioner.

Regeringen støtter kompromisforslaget fsva. oprettelse af whistle-blower-ordninger, herunder så det ikke er muligt at tildele finansielle incitamerter til personer, der indgiver anmeldelser, der fører til sanktioner for overtrædelse af forslaget.

Dagsordenspunkt 12: Forslag til ændringsbudget 6 til EU's 2014-budget

KOM(2014) 649

Resume

Kommissionen har fremlagt forslag til ændringsbudget 6 til EU's 2014-budget. Ændringsforslaget vedrører primært en opjustering af skønnet for medlemsstaternes toldbidrag og en bagudrettet teknisk justering af medlemsstaternes BNI- og momsbidrag. Konsekvensen heraf er – isoleret set – en reduktion af det danske EU-bidrag på 1.400 mio. kr.

Forslaget til ændringsbudget 6 er ledsaget af en bagudrettet teknisk justering af medlemsstaternes BNI- og momsbidrag, som skyldes særligt implementeringen af en ny regnskabsstandard. Dette har betydning for den relative fordeling af BNI- og momsbidraget imellem medlemslandene. Den bagudrettede justering fører isoleret set til en yderligere reduktion af det danske EU-bidrag i 2014 på 936 mio. kr.

Det bemærkes, at det pga. det sene fremsættelsestidspunkt er usikkert, hvor stor en del af reduktionen i det danske EU-bidrag, der vil falde i 2014 og/eller i 2015.

Det bemærkes endvidere, at Kommissionen tidligere har fremsat en række ændringsbudgetter i løbet af 2014, som isoleret set øger det danske EU-bidrag. Der forhandles fortsat om ændringsforslagene, og der forventes tidligst klarhed om udgiftsniveauet i både 2014 og 2015 i forbindelse med ECOFIN-Budget d. 14. november.

Regeringen er positiv overfor ændringsforslaget, idet der er tale om en teknisk justering, hvor skønnet for medlemsstaternes toldbidrag opdateres, og hvor medlemsstaternes BNI- og momsbidrag justeres i henhold til den økonomiske udvikling. Det anerkendes dog, at der er tale om en meget markant – uforudset – omfordeling af EU-bidragene mellem medlemslandene, som stiller en række medlemslande i en vanskelig situation.

Baggrund

Kommissionen har fremlagt ændringsforslag 6 til EU's budget for 2014 (COM (2014) 649).

Formål og indhold

Kommissionen fremlagde d. 17. oktober forslag til ændringsbudget 6 til EU's 2014-budget. Langt størstedelen af ændringsbudgettet fremlægges i henhold til gennemførelsesforordningens (EF 1150/2000 af 22. maj 2000) art. 16, hvoraf det fremgår, at Kommissionen inden udgangen af oktober i hvert regnskabsår, skal opstille et skøn over størrelsen over EU's egne indtægter for hele året. Det fremgår endvidere, at såfremt der forekommer væsentlige afvigelser i forhold til det oprindelige skøn for EU's egne indtægter, kan Kommissionen udarbejde et ændringsbudget.

For 2014 har Kommissionen vurderet, at der var tale om væsentlige afvigelser i forhold til det oprindelige skøn, hvorfor forslaget til ændringsbudget 6 er blevet fremsat.

De samlede konsekvenser af Kommissionens forslag til ændringsbudget 6 fremgår af tabel 1.

Tabel 1**Konsekvenser for det danske EU-bidrag ved forslaget til ændringsbudget 6 samt teknisk justering af BNI**

	Opjustering af skøn for toldindtægter	Teknisk justering for 1995-2013	Nedjustering af BNI- bidrag	I alt
BNI-bidrag	-60	-877	-1.400	-2.337
Momsbidrag	-	-59	-	-59
Told- og sukkerbidrag	60	-	-	60
I alt EU-bidrag	-	-936	-1.400	-2.336

Anm.: Det bemærkes, at der fsva. den tekniske justering for 1995-2013 er tale om foreløbige tal.

Opjustering af skønnet for EU's toldindtægter

Forslaget til ændringsbudget 6 indeholder en opjustering af skønnet for medlemsstaternes samlede toldbidrag på 420 mio. euro. Opjusteringen skyldes, at der i løbet af de seneste måneder har været en opadgående udvikling i medlemsstaternes samlede import af varer fra lande, der ligger uden for EU. Derved stiger medlemsstaternes toldindtægter, hvoraf 75 pct. skal overføres til EU's budget.

For Danmarks vedkommende er skønnet opjusteret med 60 mio. kr., som fører til en tilsvarende reduktion i det danske BNI-bidrag på 60 mio. kr. Reduktionen i BNI-bidraget skyldes, at EU's udgifter og indtægter i et regnskabsår altid skal gå i nul. BNI-bidraget fungerer i EU-sammenhæng som en residual på EU's samlede indtægter. Når EU forventer flere indtægter fra toldbidrag, reduceres medlemsstaternes BNI-bidrag derfor tilsvarende. Samlet set har opjusteringen af skønnet for medlemsstaternes toldbidrag derfor ikke nogen konsekvenser for det samlede danske EU-bidrag, *jf. tabel 1.*

Teknisk justering for 1995-2013

I henhold til gennemførselsforordningens art. 10 stk. 4 til 7, har Kommissionen orienteret om, at der skal foretages en bagudrettet teknisk justering af medlemsstaternes BNI- og momsbidrag. Den tekniske justering skyldes, at der på EU-niveau er opnået enighed om implementeringen af en ny regnskabsstandard til at opgøre BNP, som gælder med tilbagevirkende kraft fra 1995. Enigheden om den nye regnskabsstandard vedrører særligt hvor stor en anden af den sorte økonomi, der skal tælles med i opgørelsen af BNP.

Det bemærkes, at den tekniske justering for 1995-2013 *ikke* er en del af Kommissionens forslag til ændringsbudget 6, men blot er en orientering til medlemsstaternes om de store ændringer i EU-bidragene, som justeringen fører til. Der er således alene tale om en teknisk justering, der følger af gældende regler i gennemførselsforordningen, og som følger en anden procedure end vedtagelsen af ændringsbudgetter. Ændringerne, der følger af den tekniske justering for 1995-2013, får i princippet effekt for medlemsstaternes EU-bidrag i forbindelse med decemberindbetalingen til EU i 2014. Det bemærkes, at der er tale om foreløbige tal, som kan blive justeret i løbet af november 2014.

Den nye opgørelsesmetode af BNP indebærer, at en række landes BNI- og momsbarer bliver enten op- eller nedjusteret. For Danmarks vedkommende fører den bagudrettede tekniske justering isoleret set til en reduktion af det danske BNI-bidrag på 936 mio. kr. (125,7 mio. euro), *jf. tabel 1 og tabel 2.*

Den bagudrettede justering for 1995-2013 fører samlet set til øgede indtægter til EU's budget i 2014 på ca. 9,5 mia. euro, *jf. tabel 2.*

Tabel 2**Oversigt over nettoeffekt på medlemsstaternes EU-bidrag af ændringsbudget 6 samt teknisk justering for 1995-2013**

Mio. euro	Teknisk justering 1995-2013	ÆB 6: Reducerede BNI-bidrag	Samlet nettoeffekt på EU-bidrag
Belgien	+18,9	-289,4	-170,5
Bulgarien	+36,5	-29,5	+7,0
Tjekkiet	+78,5	-100,1	-21,6
Danmark	-125,7	-195,7	-321,4
Tyskland	+1.359,0	-2.138,2	-779,2
Estland	+7,3	-13,7	-6,4
Irland	+112,2	-105,7	+6,5
Grækenland	+222,0	-132,6	+89,4
Spanien	+589,2	-758,1	-168,9
Frankrig	+562,3	-1.578,6	-1.016,3
Kroatien	-1,4	-31,1	-32,5
Italien	+1.502,3	-1.162,2	+340,1
Cypern	+53,7	-11,3	+42,4
Letland	+24,6	-18,1	+6,5
Litauen	+7,5	-25,7	-18,2
Luxembourg	-66,9	-24,0	-90,9
Ungarn	+39,8	-72,2	-32,4
Malta	+18,3	-5,2	+13,1
Nederlandene	+1.103,4	-460,7	+642,7
Østrig	-57,1	-237,2	-294,3
Polen	-26,8	-289,9	-316,7
Portugal	+121,6	-122,1	-0,5
Rumænien	+75,1	-106,5	-31,4
Slovenien	+8,1	-26,0	-17,9
Slovakiet	-6,7	-53,5	-60,2
Finland	-34,3	-146,2	-180,5
Sverige	+190,1	-322,9	-132,8
UK	+3.616,5	-1.491,2	+2.125,3
I alt	+9.527,8	-9.947,7	-419,9

Anm.: Den samlede nettoeffekt af den tekniske justering for 1995-2013 og de reducerede BNI-bidrag i ændringsbudget 6 summer til -419,9 mio. kr. som følge af, at Kommissionen også i ændringsbudget skønner, at toldindtægterne øges med ca. 420 mio. euro. Reduktionen af BNI-bidragene indeholder derfor både konsekvensen af EU's øgede indtægter fra den tekniske justering for 1995-2013 og øgede toldindtægter for ca. 420 mio. euro.

Kilde: Kommissionens informationsnote til medlemsstaterne om justeringer i BNI- og momsbidrag, COMBUD 369/14 af 17. oktober 2014.

Nedjustering af BNI-bidrag

Den bagudrettede tekniske justering for 1995-2013 fører således til øgede indtægter til EU i 2014 på ca. 9,5 mia. euro, og de nye skøn for medlemsstaternes toldbidrag fører til yderligere øgede indtægter til EU på ca. 420 mio. euro. I alt øges EU's indtægter i 2014 med ca. 9,9 mia. euro.

Forslaget til ændringsbudget 6 indeholder imidlertid kun marginale ekstra udgifter, *jf. nedenfor*. Da EU's budget hvert år skal være i balance, skal medlemsstaternes BNI-bidrag derfor reduceres med samlet set ca. 9,9 mia. euro, pga. de øgede indtægter.

For Danmarks vedkommende fører dette element isoleret set til en reduktion i det danske BNI-bidrag på 1.400 mio. kr. (195,7 mio. euro), *jf. tabel 1 og 2.*

Den samlede nettoeffekt af forslaget til ændringsbudget 6 og den bagudrettede tekniske justering for 1995-2013, er dermed en reduktion af det danske EU-bidrag på ca. 2,3 mia. kr. (321,4 mio. euro). Omvendt er der en række medlemslande, der som følge af de tekniske korrektioner skal betale et betydeligt højere EU-bidrag, herunder særligt UK og Nederlandene, *jf. tabel 2.*

Reducerede bevillinger til Den Europæiske Fiskerifond

Kommissionen foreslår, at forpligtigelserne og betalingerne til Den Europæiske Fiskerifond reduceres med hhv. 5,3 og 1,6 mio. euro i 2014. Årsagen til reduktionen skal ses i lyset af den sene vedtagelse af forordningsgrundlaget for fiskerifonden, hvorved en række aktiviteter, som var planlagt til at finde sted i 2014, ikke vil kunne gennemføres alligevel.

Reducerede bevillinger til partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri

Kommissionen foreslår, at forpligtigelserne og betalingerne under en reserve, der er afsat til partnerskabsaftalen om et bæredygtigt fiskeri, reduceres med hhv. 71,0 og 4,6 mio. euro i 2014. De foreslåede reduktioner skal ifølge Kommissionen ses i lyset af en ny vurdering af tidspunktet for ikrafttrædelse af den nye partnerskabsaftale om et bæredygtigt europæisk fiskeri.

Øgede betalinger til Nødhjælpsreserven

Kommissionen foreslår, at de reducerede betalinger til Den Europæiske Fiskerifond (1,6 mio. euro) og partnerskabsaftalen om et bæredygtigt fiskeri (4,6 mio. euro) omfordeles til Nødhjælpsreserven, for at kunne bidrage til håndteringen af eventuelle yderligere behov til humanitære kriser i løbet af året. Dermed opjusteres betalingsniveauet til Nødhjælpsreserven med ca. 6,2 mio. euro i betalinger i 2014.

Den Europæiske Ombudsmand

Kommissionen foreslår endelig, at opjustere udgiftsniveauet til Den Europæiske Ombudsmand med ca. 0,1 mio. euro som følge af en retroaktiv effekt af lønjusteringssagen tilbage fra 2012. Den samlede effekt af lønjusteringssagen fører til øgede udgifter for Den Europæiske Ombudsmand på knap 0,2 mio. euro. Den Europæiske Ombudsmand kan via interne omprioriteringer afholde halvdelen af merudgiften inden for den eksisterende ramme. Man ønsker dog yderligere bevillinger til den anden halvdel på 0,1 mio. euro (i forpligtigelser og betalinger).

De samlede konsekvenser af forslaget til ændringsbudget 6 på udgiftssiden er dermed en stigning i betalingerne på 0,1 mio. euro og en reduktion af forpligtigelserne på 76,2 mio. euro.

Hjemmelsgrundlag

Traktatens art. 314 (beslutningsprocedure for budgettet), finansforordningens art. 41 samt artikel 18 stk. 3, MFF-forordningens art. 13 samt gennemførselsforordningens art. 10 og art. 16 (vedr. justering af skønnet for medlemsstaternes EU-bidrag).

Nærhedsprincippet

Eftersom der er tale om et forslag i relation til EU's budget, kan det kun behandles på EU-niveau. Forslaget vurderes derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets holdning kendes endnu ikke. Det kan dog forventes, at Europa-Parlamentet ønsker at koble vedtagelsen af ændringsbudget 6 sammen med de øvrige fremsatte ændringsbudgetter til EU's 2014-budget, samt forhandlingerne om EU's 2015-budget.

Gældende dansk ret og forslagens konsekvenser herfor

En vedtagelse af forslaget vil ikke have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Den tekniske justering for 1995-2013, reducerer isoleret set det danske EU-bidrag med 936 mio. kr. i 2014.

Vedtages Kommissionens forslag til ændringsbudget 6 uændret, reduceres det samlede danske EU-bidrag til EU yderligere med 1.400 mio. kr. Samlet nettoeffekt af forslaget til ændringsbudget 6 og den tekniske justering, er dermed en reduktion af det samlede danske EU-bidrag på 2.336 mio. kr.

Det bemærkes imidlertid, at der pga. det sene fremsættelsestidspunkt er stor tvivl om, hvornår ændringsbudget 6 får konsekvenser for det danske EU-bidrag. Det skyldes, at ændringsbudgetter til EU's 2014-budget senest skal vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet d. 13. november, hvis de skal have effekt medlemsstaternes EU-bidrag i 2014. Ændringsbudgetter der vedtages efter d. 13. november, vil først få konsekvenser for medlemsstaternes – herunder det danske – EU-bidrag i 2015.

I lyset af den komplicerede forhandlingssituation om både ændringsbudgetterne for 2014 og det kommende 2015-budget er det muligt, at ændringsbudget 6 først vil få konsekvenser for det danske EU-bidrag i 2015.

Det bemærkes endvidere, at Kommissionen har fremsat en række ændringsbudgetter i løbet af 2014 der øger medlemsstaternes EU-bidrag, som endnu ikke er vedtaget. Såfremt disse også først vedtages efter d. 13. november, vil merudgifterne til de udgiftsdrivende ændringsbudgetter først få konsekvenser for det danske EU-bidrag i 2015.

En aftale om alle de udestående ændringsbudgetter ventes tidligst at kunne falde på plads i forbindelse med ECOFIN-Budget d. 14. november, hvor EU's 2015-budget også skal forhandles. Endelig skal der regnes med, at Kommissionen vil fremsætte flere ændringsbudgetter i løbet af 2015, som erfaringsmæssigt vil føre til flere udgifter til EU. Eksempelvis vil stigningen i det britiske EU-bidrag føre til en betydelig stigning i UK-rabatten, som igen vil føre til en stigning i det danske EU-bidrag i 2015.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Holdning

Dansk holdning

Regeringen kan støtte Kommissionens forslag til ændringsbudget nr. 6, idet der er tale om en årlig teknisk øvelse.

Regeringen har dog forståelse for de medlemslande, hvis EU-bidrag stiger markant som følge af ændringsbudget 6 og den bagudrettede tekniske justering. Regeringen finder det uhensigtsmæssigt, at der med kort varsel foretages så store ændringer i medlemsstaternes EU-bidrag på baggrund af tekniske justeringer, som medlemslandene ikke har nogen mulighed for at forudse.

Regeringen vil derfor arbejde sammen med andre medlemslande og Kommissionen for, at der igangsættes et arbejde, så udsving i medlemsstaternes EU-bidrag, der skyldes tekniske justeringer, varsles så tidligt som muligt.

Andre landes holdning

En række af de medlemslande, som står til at få forøget deres EU-bidrag betydeligt, gav i forlængelse af Det Europæiske Råd d. 24. oktober udtryk for stor frustration over, at en statistisk revision kunne føre til øgede EU-bidrag i den størrelsesorden, som det er tilfældet i forslaget til ændringsbudget 6. Det må derfor forventes, at ændringsbudgettet vil blive sat på dagsordenen for et kommende møde i ECOFIN – og på ECOFIN-Budget d. 14. november.